

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 19

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

23 stycznia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 55/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 56/2009 z dnia 21 stycznia 2009 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej** 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 57/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 58/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustalające maksymalną stawkę refundacji wywozowej w odniesieniu do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 9

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 59/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustalające maksymalną stawkę refundacji wywozowej w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008..... 11

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 60/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla sektora wołowiny i cielęciny..... 12

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 61/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny 16

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 62/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze jaj	18
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 63/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze mięsa drobiowego	20
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 64/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95.....	22
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 65/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	24
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 66/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. ustalające stawki refundacji stosowane do mleka i produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	26

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/121/WE z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych (Przekształcenie) ⁽¹⁾	29
---	----

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Parlament Europejski i Rada

2009/45/WE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami	49
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Komisja

2009/46/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 2008 r. wyłączająca niektóre usługi w sektorze pocztowym w Szwecji z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8409) ⁽¹⁾..... 50

2009/47/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2008 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych nie ma zastosowania w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej w Republice Czeskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8569) ⁽¹⁾..... 57

2009/48/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 stycznia 2009 r. przyznająca niektórym stronom zwolnienie z rozszerzenia na niektóre części rowerowe cła antydumpingowego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93, ostatnio utrzymanego i zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005 oraz znosząca zawieszenie płatności cła antydumpingowego rozszerzonego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej przyznane niektórym stronom zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 88/97 (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 157) 62

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 55/2009

z dnia 22 stycznia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	138,6
	JO	78,3
	MA	45,4
	TN	139,0
	TR	110,6
	ZZ	102,4
0707 00 05	JO	155,5
	MA	116,0
	TR	152,1
	ZZ	141,2
0709 90 70	MA	163,7
	TR	136,6
	ZZ	150,2
0805 10 20	EG	49,7
	IL	56,3
	MA	64,4
	TN	49,3
	TR	55,7
	ZZ	55,1
0805 20 10	MA	83,3
	TR	54,0
	ZZ	68,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	63,3
	EG	88,5
	IL	72,4
	JM	105,5
	PK	46,6
	TR	74,1
	ZZ	75,1
0805 50 10	EG	52,5
	MA	67,1
	TR	61,3
	ZZ	60,3
0808 10 80	CN	84,7
	MK	32,6
	TR	67,5
	US	103,4
	ZZ	72,1
0808 20 50	CN	60,8
	TR	97,0
	US	111,8
	ZZ	89,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 56/2009**z dnia 21 stycznia 2009 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustanowiło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział, i która została ustanowiona specyficznymi przepisami wspólnotowymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej Ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku powinien być klasyfikowany do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, by wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez otrzymującego, przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku musi być klasyfikowany w Nomenklaturze Scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal stosowana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

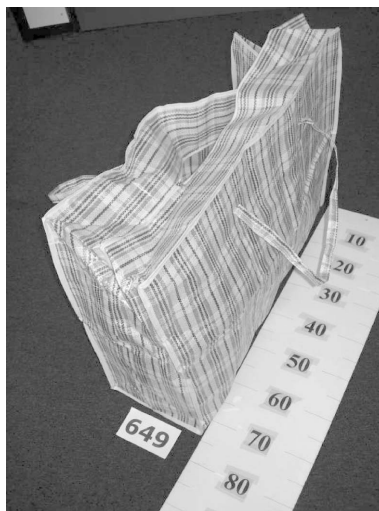
⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Torba wykonana z tkaniny z pasków polipropylenowych o szerokości mniejszej niż 5 mm, w kształcie prostopadłościanu, o wymiarach ok. 54,5 cm × 74 cm × 25 cm, z dwoma mocnymi uchwytami wykonanymi z takiego samego materiału, przyszytymi do dwóch długich boków torby, z których każdy sięga spodu torby.</p> <p>Obie powierzchnie torby są w widoczny sposób pokryte folią z tworzywa sztucznego, wewnątrz torby nie ma żadnych przegródek i można ją zamknąć na górze za pomocą suwaka. Krawędzie wzmocnione są przyszytą taśmą.</p> <p>(pojemnik podobny do torby na zakupy)</p> <p>(zob. fotografia nr 649) (*)</p>	4202 92 19	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 2 (m) do działu 39, uwagę dodatkową 1 do działu 42 oraz brzmienie kodów CN 4202, 4202 92 i 4202 92 19.</p> <p>Z uwagi na kształt prostopadłościanu, typowy dla toreb na zakupy, oraz wzmocnione uchwyty, umieszczone w sposób umożliwiający klientowi niesienie torby w rękach, a także z uwagi na fakt, iż folia z tworzywa sztucznego, suwak, wzmocnione brzegi i mocne uchwyty (umieszczone wzdłuż boków torby w celu wzmocnienia) umożliwiają jej przedłużone użytkowanie, torba posiada obiektywne cechy „pojemnika podobnego do torby na zakupy”.</p> <p>Pojemniki podobne do torby na zakupy objęte są pozycją 4202 (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego (HS) dot. pozycji 4202, akapit pierwszy, który wyraźnie wskazuje, że pozycja ta obejmuje wyłącznie artykuły w niej wymienione i podobne pojemniki).</p> <p>Z uwagi na wspomniane wyżej cechy artykułu, o którym mowa, nie jest rodzajem pojemnika używanego powszechnie do pakowania lub przenoszenia wszelkiego rodzaju produktów, a zatem wyklucza się klasyfikację do pozycji 3923 w rozumieniu uwagi 2 (m) do działu 39 (zob. również Noty wyjaśniające do HS dot. pozycji 3923, akapit pierwszy, lit. (a) oraz akapit drugi).</p> <p>Ponieważ zewnętrzna powierzchnia tego artykułu pokryta jest folią z tworzywa sztucznego widoczną gołym okiem, artykuł należy klasyfikować jako artykuł z zewnętrzną powierzchnią z folii z tworzywa sztucznego (zob. uwaga dodatkowa 1 do działu 42).</p> <p>W rezultacie artykuł ten należy klasyfikować do kodu CN 4202 92 19.</p>

(*) Fotografia ma jedynie charakter informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 57/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica pomiędzy cenami produktów określonych w załączniku I część XVI wymienionego rozporządzenia na rynku światowym i we Wspólnocie może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku mleka i przetworów mlecznych, refundacje wywozowe powinny zostać ustanowione zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 162, 163, 164, 167, 169 i 170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje wywozowe mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację

na rynku światowym, szczególnie wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

- (4) Protokół ustaleń pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską w sprawie ochrony przywozu mleka w proszku w Republice Dominikańskiej ⁽²⁾, zatwierdzony decyzją Rady 98/486/WE ⁽³⁾ stanowi, że określone ilości wspólnotowych przetworów mlecznych wywożonych do Republiki Dominikańskiej mogą być objęte obniżoną stawką celną. Z powyższych względów należy obniżyć refundacje wywozowe przyznane produktom wywożonym w ramach tego systemu o odpowiednią wartość procentową.
- (5) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2006 ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, s. 46.

⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 234 z 29.8.2006, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych stosowane od dnia 23 stycznia 2009 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0401 30 31 9100	L20	EUR/100 kg	8,60	0402 29 19 9900	L20	EUR/100 kg	26,00
0401 30 31 9400	L20	EUR/100 kg	13,42	0402 29 99 9100	L20	EUR/100 kg	26,15
0401 30 31 9700	L20	EUR/100 kg	14,80	0402 29 99 9500	L20	EUR/100 kg	27,79
0401 30 39 9100	L20	EUR/100 kg	8,60	0402 91 10 9370	L20	EUR/100 kg	2,58
0401 30 39 9400	L20	EUR/100 kg	13,42	0402 91 30 9300	L20	EUR/100 kg	3,05
0401 30 39 9700	L20	EUR/100 kg	14,80	0402 91 99 9000	L20	EUR/100 kg	16,87
0401 30 91 9100	L20	EUR/100 kg	16,87	0402 99 10 9350	L20	EUR/100 kg	6,64
0401 30 99 9100	L20	EUR/100 kg	16,87	0402 99 31 9300	L20	EUR/100 kg	8,60
0401 30 99 9500	L20	EUR/100 kg	24,79	0403 90 11 9000	L20	EUR/100 kg	17,00
0402 10 11 9000	L20 (1)	EUR/100 kg	17,00	0403 90 13 9200	L20	EUR/100 kg	17,00
0402 10 19 9000	L20 (1)	EUR/100 kg	17,00	0403 90 13 9300	L20	EUR/100 kg	23,63
0402 10 99 9000	L20	EUR/100 kg	17,00	0403 90 13 9500	L20	EUR/100 kg	24,53
0402 21 11 9200	L20	EUR/100 kg	17,00	0403 90 13 9900	L20	EUR/100 kg	26,00
0402 21 11 9300	L20	EUR/100 kg	23,63	0403 90 33 9400	L20	EUR/100 kg	23,63
0402 21 11 9500	L20	EUR/100 kg	24,53	0403 90 59 9310	L20	EUR/100 kg	8,60
0402 21 11 9900	L20 (1)	EUR/100 kg	26,00	0403 90 59 9340	L20	EUR/100 kg	13,42
0402 21 17 9000	L20	EUR/100 kg	17,00	0403 90 59 9370	L20	EUR/100 kg	14,80
0402 21 19 9300	L20	EUR/100 kg	23,63	0404 90 21 9120	L20	EUR/100 kg	14,50
0402 21 19 9500	L20	EUR/100 kg	24,53	0404 90 21 9160	L20	EUR/100 kg	17,00
0402 21 19 9900	L20 (1)	EUR/100 kg	26,00	0404 90 23 9120	L20	EUR/100 kg	17,00
0402 21 91 9100	L20	EUR/100 kg	26,15	0404 90 23 9130	L20	EUR/100 kg	23,63
0402 21 91 9200	L20 (1)	EUR/100 kg	26,28	0404 90 23 9140	L20	EUR/100 kg	24,53
0402 21 91 9350	L20	EUR/100 kg	26,53	0404 90 23 9150	L20	EUR/100 kg	26,00
0402 21 99 9100	L20	EUR/100 kg	26,15	0404 90 81 9100	L20	EUR/100 kg	17,00
0402 21 99 9200	L20 (1)	EUR/100 kg	26,28	0404 90 83 9110	L20	EUR/100 kg	17,00
0402 21 99 9300	L20	EUR/100 kg	26,53	0404 90 83 9130	L20	EUR/100 kg	23,63
0402 21 99 9400	L20	EUR/100 kg	27,79	0404 90 83 9150	L20	EUR/100 kg	24,53
0402 21 99 9500	L20	EUR/100 kg	28,23	0404 90 83 9170	L20	EUR/100 kg	26,00
0402 21 99 9600	L20	EUR/100 kg	30,00	0405 10 11 9500	L20	EUR/100 kg	43,90
0402 21 99 9700	L20	EUR/100 kg	30,97	0405 10 11 9700	L20	EUR/100 kg	45,00
0402 29 15 9200	L20	EUR/100 kg	17,00				
0402 29 15 9300	L20	EUR/100 kg	23,63				
0402 29 15 9500	L20	EUR/100 kg	24,53				
0402 29 19 9300	L20	EUR/100 kg	23,63				
0402 29 19 9500	L20	EUR/100 kg	24,53				

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0405 10 19 9500	L20	EUR/100 kg	43,90	0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	4,62
0405 10 19 9700	L20	EUR/100 kg	45,00		L40	EUR/100 kg	5,77
0405 10 30 9100	L20	EUR/100 kg	43,90	0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	4,96
0405 10 30 9300	L20	EUR/100 kg	45,00		L40	EUR/100 kg	6,20
0405 10 30 9700	L20	EUR/100 kg	45,00	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	5,31
0405 10 50 9500	L20	EUR/100 kg	43,90		L40	EUR/100 kg	6,64
0405 10 50 9700	L20	EUR/100 kg	45,00	0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	5,11
0405 10 90 9000	L20	EUR/100 kg	46,65		L40	EUR/100 kg	6,39
0405 20 90 9500	L20	EUR/100 kg	41,16	0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	12,47
0405 20 90 9700	L20	EUR/100 kg	42,80		L40	EUR/100 kg	15,59
0405 90 10 9000	L20	EUR/100 kg	54,49	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	13,82
0405 90 90 9000	L20	EUR/100 kg	45,00		L40	EUR/100 kg	17,28
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	11,78	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	17,58
	L40	EUR/100 kg	14,72		L40	EUR/100 kg	21,98
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	9,82	0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	18,17
	L40	EUR/100 kg	12,27		L40	EUR/100 kg	22,71
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	7,03	0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	18,17
	L40	EUR/100 kg	8,79		L40	EUR/100 kg	22,71
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	6,85	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	17,60
	L40	EUR/100 kg	8,56		L40	EUR/100 kg	22,00
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	8,54	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	15,93
	L40	EUR/100 kg	10,68		L40	EUR/100 kg	19,91
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	11,61	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	15,53
	L40	EUR/100 kg	14,51		L40	EUR/100 kg	19,41
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	12,34	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	14,06
	L40	EUR/100 kg	15,42		L40	EUR/100 kg	17,58
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	13,79	0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	13,02
	L40	EUR/100 kg	17,24		L40	EUR/100 kg	16,28
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	5,29	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	18,63
	L40	EUR/100 kg	6,61		L40	EUR/100 kg	23,29
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	5,69	0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	18,63
	L40	EUR/100 kg	7,11		L40	EUR/100 kg	23,29
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	5,17	0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	17,58
	L40	EUR/100 kg	6,46		L40	EUR/100 kg	21,98
				0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	20,31
					L40	EUR/100 kg	25,39

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	19,93	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	17,30
	L40	EUR/100 kg	24,91		L40	EUR/100 kg	21,63
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	19,93	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	17,60
	L40	EUR/100 kg	24,91		L40	EUR/100 kg	22,00
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	19,56	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	18,12
	L40	EUR/100 kg	24,45		L40	EUR/100 kg	22,65
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	16,20	0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	15,89
	L40	EUR/100 kg	20,25		L40	EUR/100 kg	19,86
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	16,61	0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	15,61
	L40	EUR/100 kg	20,76		L40	EUR/100 kg	19,51
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	14,65	0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	16,12
	L40	EUR/100 kg	18,31		L40	EUR/100 kg	20,15
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	16,41	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	16,12
	L40	EUR/100 kg	20,51		L40	EUR/100 kg	20,15
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	15,02	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	15,82
	L40	EUR/100 kg	18,77		L40	EUR/100 kg	19,78
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	16,53	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	16,85
	L40	EUR/100 kg	20,66		L40	EUR/100 kg	21,06
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	15,87	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	16,50
	L40	EUR/100 kg	19,84		L40	EUR/100 kg	20,63
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	13,22	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	15,93
	L40	EUR/100 kg	16,53		L40	EUR/100 kg	19,91
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	16,41	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	13,82
	L40	EUR/100 kg	20,51		L40	EUR/100 kg	17,28
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	18,12	0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	13,52
	L40	EUR/100 kg	22,65		L40	EUR/100 kg	16,90
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	16,61				
	L40	EUR/100 kg	20,76				

(¹) W odniesieniu do odpowiednich produktów przeznaczonych do wywozu do Republiki Dominikańskiej w ramach kontyngentu 2008/2009, o których mowa w decyzji 98/486/WE, i przy spełnieniu wymogów rozdziału III sekcja 3 rozporządzenia (WE) nr 1282/2006, należy stosować następujące stawki:

a) produkty objęte kodami taryfowymi CN 0402 10 11 9000 i 0402 10 19 9000	0,00 EUR/100 kg
b) produkty objęte kodami taryfowymi CN 0402 21 11 9900, 0402 21 19 9900, 0402 21 91 9200 i 0402 21 99 9200	0,00 EUR/100 kg

Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

L20: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem:

- krajów trzecich: Andory, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Lichtensteinu i Stanów Zjednoczonych Ameryki;
- terytoriów państw członkowskich UE niebędących częścią obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty; Gibraltaru.
- wywozu, o którym mowa w art. 36 ust. 1, art. 44 ust. 1 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11).

L04: Albania, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo (*), Czarnogóra i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.

L40: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem:

- krajów trzecich: L04, Andory, Islandii, Lichtensteinu, Norwegii, Szwajcarii, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chorwacji, Turcji, Australii, Kanady, Nowej Zelandii i Republiki Południowej Afryki;
- terytoriów państw członkowskich UE niebędących częścią obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty; Gibraltaru.
- wywozu, o którym mowa w art. 36 ust. 1, art. 44 ust. 1 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11).

(*) Jak określono w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 58/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustalające maksymalną stawkę refundacji wywozowej w odniesieniu do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 619/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. otwierające stały przetarg na refundację wywozową dotyczącą niektórych przetworów mlecznych ⁽²⁾ przewiduje procedurę stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1454/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne zasady określania procedury przetargowej

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

w odniesieniu do ustalania refundacji wywozowych na niektóre produkty rolne ⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na to zaproszenie do składania ofert, należy ustalić maksymalną stawkę refundacji wywozowej w okresie składania ofert kończącym się dnia 20 stycznia 2009 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 w okresie składania ofert kończącym się dnia 20 stycznia 2009 r. maksymalną stawkę refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 lit. a) i b) i art. 2 wymienionego rozporządzenia ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 69.

ZAŁĄCZNIK

(EUR/100 kg)

Produkt	Kod w klasyfikacji refundacji wywozowych	Maksymalna kwota refundacji wywozowej dla eksportu o przeznaczeniu wymienionym w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 619/2004
Masło	ex 0405 10 19 9700	50,00
Bezwodny tłuszcz mleczny	ex 0405 90 10 9000	58,00

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 59/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustalające maksymalną stawkę refundacji wywozowej w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 619/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące niektórych przetworów mlecznych⁽²⁾ przewiduje procedurę stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1454/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne zasady określania procedury przetargowej

w odniesieniu do ustalania refundacji wywozowych na niektóre produkty rolne⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na to zaproszenie do składania ofert, należy ustalić maksymalną stawkę refundacji wywozowej w okresie składania ofert kończącym się dnia 20 stycznia 2009 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 w okresie składania ofert kończącym się dnia 20 stycznia 2009 r. maksymalną stawkę refundacji dla produktów wymienionych w art. 1 lit. c) i art. 2 wymienionego rozporządzenia ustala się na 20,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 69.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 60/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla sektora wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 akapit ostatni i art. 170,

(5) Artykuł 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1359/2007 z dnia 21 listopada 2007 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych elementów odkostnionego mięsa wołowego ⁽⁵⁾ przewiduje zmniejszenie specjalnej refundacji, jeśli ilości wywożone stanowią mniej niż 95 %, ale nie mniej niż 85 % łącznej wagi kawałków mięsa wyprodukowanych przez odkostnienie.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica między cenami produktów wyszczególnionych w części XV załącznika I do tego rozporządzenia na rynku światowym a cenami tych produktów wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta przez refundację wywozową.

(6) Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1044/2008 ⁽⁶⁾ i zastąpić je nowym rozporządzeniem.

(2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku wołowiny i cielęciny, refundacje wywozowe należy ustalić zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 162–164 oraz 167–170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

(3) Zgodnie z art. 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 refundacje wywozowe mogą się różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Produkty objęte refundacjami wywozowymi, o których mowa w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz kwoty tych refundacji określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

(4) Refundacje wywozowe należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które posiadają znak jakości zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽²⁾. Produkty te powinny również spełniać wymogi ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽³⁾ i w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją wywozową na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i rozporządzenia (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaków jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 2

W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1359/2007, stawka refundacji wywozowej dla produktów objętych kodem 0201 30 00 9100 ulega zmniejszeniu o 7 EUR/100 kg.

Artykuł 3

Niniejszym uchyła się rozporządzenie (WE) nr 1044/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 83.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 281 z 24.10.2008, s. 10.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wołowiny i cielęciny stosowane od dnia 23 stycznia 2009 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	25,9
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	25,9
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	36,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	21,5
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	48,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	28,7
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	48,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	28,7
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	36,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	21,5
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	61,0
	B03	EUR/100 kg wagi netto	35,9
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	36,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	21,5
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	6,5
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	6,5
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	22,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,5
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	84,7
	B03	EUR/100 kg wagi netto	49,8
	EG	EUR/100 kg wagi netto	103,4
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	50,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	29,9
	EG	EUR/100 kg wagi netto	62,0
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	16,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	5,4
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	6,5
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	6,5

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	22,6
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,5
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	23,3
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	20,7
1602 50 95 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	23,3
1602 50 95 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	20,7

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1).

Kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

B00: Wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrzenie i miejsca przeznaczenia uważane za wywóz ze Wspólnoty).

B02: B04 i miejsce przeznaczenia EG.

B03: Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo (*), Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, zaopatrzenie i zapasy żywności (miejsca przeznaczenia określone w art. 36 i 45 oraz odpowiednio w art. 44 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11)).

B04: Turcja, Ukraina, Białoruś, Mołdowa, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenia, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgizja, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg Jordanu/Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Tajlandia, Wietnam, Indonezja, Filipiny, Chiny, Korea Północna, Hongkong, Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czad, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspa Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Kongo (Republika Demokratyczna), Ruanda, Burundi, Wyspa Świętej Heleny z przyległościami, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seszele z przyległościami, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Malawi, Republika Południowej Afryki, Lesotho.

(*) Jak określono w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

(1) Objęcie tą podpozycją jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia znajdującego się w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 433/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, s. 3).

(2) Przyznanie refundacji jest uzależnione od spełnienia warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1359/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21) oraz, w odpowiednich przypadkach, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1741/2006 (Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 7).

(3) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1643/2006 (Dz.U. L 308 z 8.11.2006, s. 7).

(4) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2051/96 (Dz.U. L 274 z 26.10.1996, s. 18).

(5) Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1731/2006 (Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 12).

(6) Zawartość mięsa chudego z wyłączeniem tłuszczu oznacza się zgodnie z procedurą opisaną w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, s. 39).

Określenie „zawartość przeciętna” odnosi się do ilości próbki, której definicję przedstawiono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, s. 6). Próbkę pobiera się z tej części przesyłki, która przedstawia największe ryzyko.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 61/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 ostatni akapit i art. 170,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w części XVII załącznika I do tego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może zostać pokryta przez refundację wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku wieprzowiny, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 162 do 164, 167, 169 i 170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą się różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.
- (4) Refundacje powinny być przyznawane wyłącznie w odniesieniu do produktów dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie i posiadających znak jakości

zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽²⁾. Produkty te muszą również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽³⁾ i rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Produkty objęte refundacjami wywozowymi, o których mowa w art. 164 rozporządzenia (EWG) nr 1234/2007, oraz kwoty tych refundacji określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i rozporządzenia (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaków jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 83.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny, stosowane od dnia 23 stycznia 2009 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0210 11 31 9110	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	A00	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	A00	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	A00	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	A00	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	A00	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	A00	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	A00	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	A00	EUR/100 kg	17,10

Uwaga: Kody produktów i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w zmienionym rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 62/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze jaj**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 akapit ostatni oraz art. 170,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w części XIX załącznika I do tego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może zostać pokryta przez refundację wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku jaj, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 162 do 164, art. 167, 169 i 170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą się różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.
- (4) Refundacje powinny być przyznawane wyłącznie w odniesieniu do produktów dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie i spełniających wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie

higieny środków spożywczych ⁽²⁾ i rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾ oraz spełniających wymogi dotyczące znaków określone w pkt A załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Produkty objęte refundacjami wywozowymi, o których mowa w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz kwoty tych refundacji określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i rozporządzenia (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaków identyfikacyjnych określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz z wymogami określonymi w pkt A załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do jaj, stosowane od dnia 23 stycznia 2009 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 szt.	0,78
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 szt.	0,39
0407 00 30 9000	E09	EUR/100 kg	0,00
	E10	EUR/100 kg	16,00
	E19	EUR/100 kg	0,00
0408 11 80 9100	A03	EUR/100 kg	25,10
0408 19 81 9100	A03	EUR/100 kg	12,60
0408 19 89 9100	A03	EUR/100 kg	12,60
0408 91 80 9100	A03	EUR/100 kg	15,90
0408 99 80 9100	A03	EUR/100 kg	4,00

NB: Zarówno kody produktów, jak i kody serii „A» miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), zmienionym.

Inne miejsca przeznaczenia są określone poniżej:

E09 Kuwejt, Bahrajn, Oman, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jemen, Hongkong SRA, Rosja i Turcja.

E10 Korea Południowa, Japonia, Malezja, Tajlandia, Tajwan i Filipiny.

E19 Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i grup E09 i E10.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 63/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustanawiające refundacje wywozowe w sektorze mięsa drobiowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 akapit ostatni oraz art. 170,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w części XX załącznika I do tego rozporządzenia a cenami tych produktów we Wspólnocie może zostać pokryta przez refundację wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku mięsa drobiowego, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 162 do 164, art. 167, 169 i 170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą się różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

(4) Refundacje powinny być przyznawane wyłącznie w odniesieniu do produktów dopuszczonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie i posiadających znak identyfikacyjny przewidziany w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾. Produkty te muszą również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽³⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Produkty objęte refundacjami wywozowymi, o których mowa w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz kwoty tych refundacji określa się w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 i rozporządzenia (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaków identyfikacyjnych określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do mięsa drobiowego, stosowane od dnia 23 stycznia 2009 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostki miary	Kwota refundacji
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	0,94
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	0,94
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	40,00

Uwagi: Zarówno kody produktów, jak i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), zmienionym.

Inne miejsca przeznaczenia są określone poniżej:

V03 A24, Angola, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jordania, Jemen, Liban, Irak, Iran.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 64/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽²⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu

do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów. Należy zatem opublikować ceny reprezentatywne.

- (3) Ze względu na sytuację na rynku zmianę tę należy jak najszybciej zastosować.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 22 stycznia 2009 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	124,2	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	125,0	0	BR
		138,6	0	AR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	239,0	18	BR
		268,4	10	AR
		279,6	6	CL
0207 14 50	Piersi z kurczaka, mrożone	180,9	9	BR
0207 14 60	Nogi z kurczaka, mrożone	126,7	5	BR
0207 25 10	Indyki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »indyki 80 %«, mrożone	213,5	0	BR
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	311,9	0	BR
		316,5	0	CL
0408 11 80	Żółtka jaj	452,7	0	AR
0408 91 80	Żółtka jaj	427,9	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	269,6	5	BR
3502 11 90	Albumina jaja suszona	604,0	0	AR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie.«

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 65/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustalające stawki refundacji mające zastosowanie do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że różnica między cenami produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. s) i wymienionych w części XIX załącznika I do tego rozporządzenia na światowym rynku a cenami we Wspólnocie może być pokryta refundacją wywozową w przypadku wywozu tych produktów jako towary wymienione w części V załącznika XX do tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, w stosunku do których ustala się stawki refundacji, które stosuje się dla tych produktów wywożonych jako towary wymienione w części V załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji na 100 kilogramów danych produktów podstawowych ustala się na okres uwzględniony przy ustalaniu refundacji do tych produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.
- (4) Artykuł 11 Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego podczas Rundy Urugwajskiej stanowi, że refundacje wywozowe do produktów zaliczonych do towarów nie mogą przewyższać refundacji mających zastosowanie do produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji, mające zastosowanie w odniesieniu do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 ust. 1 lit. s) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz wywożonych jako towary wymienione w części V załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 23 stycznia 2009 r. do jaj i żółtek jaj wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu

(EUR/100 kg)

Kod CN	Wyszczególnienie	Miejsce przeznaczenia ⁽¹⁾	Stawki refundacji
0407 00	Jaja ptasie w skorupkach, świeże, konserwowane lub gotowane:		
	– Drobiu:		
0407 00 30	– – Pozostałe:		
	a) przy wywozie owoalbuminy objętej kodem CN 3502 11 90 oraz 3502 19 90	02	0,00
		03	16,00
		04	0,00
	b) przy wywozie innych towarów	01	0,00
0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, mrożone lub inaczej zakonserwowane, zawierające lub niezawierające cukru lub innego środka słodzącego:		
	– Żółtko jaj:		
0408 11	– – Suszone:		
ex 0408 11 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi: niesłodzone	01	25,10
0408 19	– – Pozostałe:		
	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi:		
ex 0408 19 81	– – – – W płynie: niesłodzone	01	12,60
ex 0408 19 89	– – – – Mrożone: niesłodzone	01	12,60
	– Pozostałe:		
0408 91	– – Suszone:		
ex 0408 91 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi: niesłodzone	01	15,90
0408 99	– – Pozostałe:		
ex 0408 99 80	– – – Nadające się do spożycia przez ludzi: niesłodzone	01	4,00

⁽¹⁾ Miejsce przeznaczenia:

01 kraje trzecie. Stawki te nie mają zastosowania do Szwajcarii i Liechtensteinu do towarów wymienionych w tabelach I i II do Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, z dnia 22 lipca 1972 r.;

02 Kuwejt, Bahrajn, Oman, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jemen, Turcja, Hong Kong SAR i Rosja;

03 Korea Płd., Japonia, Maleszja, Tajlandia, Tajwan i Filipiny;

04 wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i tych wymienionych w pkt 02 i 03.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 66/2009**z dnia 22 stycznia 2009 r.****ustalające stawki refundacji stosowane do mleka i produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 162 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. p) i wymienionych w części XVI załącznika I do tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w części IV załącznika XX do wymienionego rozporządzenia.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w części IV załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(3) Zgodnie z art. 14 drugi akapit lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji dla 100 kg każdego z przedmiotowych produktów podstawowych ustala się na taki sam okres jak okres uwzględniany przy ustalaniu refundacji dla takich samych produktów, wywożonych w stanie nieprzetworzonym.

(4) Artykuł 11 Porozumienia w sprawie Rolnictwa zawartego w ramach Rundy Urugwajskiej stanowi, że refundacja wywozowa stosowana do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

(5) Jednakże w przypadku niektórych produktów mlecznych wywożonych w formie towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu istnieje ryzyko, że w przypadku ustalenia z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji, zobowiązania dotyczące tych refundacji mogą być zagrożone. Aby uniknąć tego ryzyka, konieczne jest podjęcie stosownych działań zapobiegawczych, nie wykluczając jednak możliwości zawarcia kontraktów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem w odniesieniu do tych produktów powinno umożliwić osiągnięcie tych dwóch celów.

(6) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia 1043/2005 stanowi, że przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane zgodnie z rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 lub do produktów zasymlowanych.

(7) Artykuł 100 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że dopłaty przyznawane są do produkowanego we Wspólnocie mleka odtuszczonego przetwarzanego na kazeinę o ile mleko i kazeina produkowana z tego mleka spełniają pewne wymagania.

(8) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skoncentrowanego ⁽³⁾ stanowi, że masło i śmietankę należy udostępniać po obniżonych cenach niektórym branżom przemysłu wytwarzającym pewne towary.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, s. 1.

- (9) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w części XVI załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz wywożonych jako towary wymienione w części IV załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się na poziomie podanym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 23 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 23 stycznia 2009 r. w odniesieniu do niektórych produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis	Stawka refundacji	
		W przypadku wcześniejszego wyznaczenia refundacji	W innych przypadkach
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu do 1,5 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 2):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 3501;	—	—
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	17,00	17,00
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu równej 26 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 3):		
	a) w przypadku wywozu produktów podobnych do PG 3, zawierających masło po obniżonej cenie bądź śmietanę, uzyskane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1898/2005;	26,85	26,85
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	26,00	26,00
ex 0405 10	Masło o wagowej zawartości tłuszczu równej 82 % (PG 6):		
	a) w przypadku wywozu towarów, zawierających masło po obniżonej cenie lub śmietanę, które zostały wyprodukowane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005;	45,00	45,00
	b) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 2106 90 98 o wagowej zawartości tłuszczu mleka przekraczającej 40 %;	46,05	46,05
	c) w przypadku wywozu pozostałych towarów	45,00	45,00

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

- do krajów trzecich: Andory, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Liechtensteinu, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;
- na terytoria państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: do Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia, na wyspę Helgoland, Grenlandię, Wyspy Owcze oraz na obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- na terytoria europejskie, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, oraz terytoria nienależące do obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar.
- wywozu, o którym mowa w art. 36 ust. 1, art. 44 ust. 1 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11).

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/121/WE

z dnia 14 stycznia 2009 r.

w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych (Przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

rzyszających wyrobom włókienniczym w różnych stadiach ich produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

(4) Należy również ustanowić przepisy w odniesieniu do niektórych wyrobów, które nie są wykonane wyłącznie z wyrobów włókienniczych, ale których zawartość włókiennicza stanowi istotną część wyrobu lub na którą szczególnie uwagę zwracają producent, przetwórca lub handlowiec.

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

(5) Dopuszczalny zakres tolerancji w stosunku do „pozostałych włókien”, już ustanowiony dla samych wyrobów, powinien również stosować się do wyrobów składających się z mieszanek.

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

(6) Aby osiągnąć cel, który jest podstawą przepisów krajowych w tej dziedzinie, oznakowywanie powinno być obowiązkowe.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 96/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych ⁽³⁾ była wielokrotnie i w sposób zasadniczy zmieniana ⁽⁴⁾. Z uwagi na kolejne zmiany, należy przekształcić jej przepisy dla zachowania jasności.

(7) W przypadku gdy określenie składu wyrobu jest technicznie trudne w chwili produkcji, wszelkie włókna znane w tym czasie można wymienić w etykiecie, pod warunkiem że stanowią pewien procent wyrobu gotowego.

(2) Jeśli przepisy państw członkowskich dotyczące nazewnictwa, składu i etykietowania wyrobów włókienniczych różniłyby się między sobą w poszczególnych państwach członkowskich, stwarzałyby to przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.

(8) W celu uniknięcia rozbieżności w stosowaniu przepisów we Wspólnocie wskazane jest dokładne określenie metod etykietowania niektórych wyrobów włókienniczych składających się z dwóch lub więcej części składowych, jak również części składowych wyrobów włókienniczych, których nie trzeba brać pod uwagę w celach etykietowania i przeprowadzania analizy.

(3) Przeszkody te można usunąć, jeśli wprowadzanie do obrotu wyrobów włókienniczych zostanie poddane jednolitym zasadom na poziomie Wspólnoty. Konieczne jest zatem zharmonizowanie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz szczegółowych danych umieszczanych w etykietach, oznakowaniach oraz w dokumentach towa-

(9) Wyroby włókiennicze podlegające jedynie wymogom w zakresie zbiorczego etykietowania, a także wyroby włókiennicze sprzedawane na metry lub w kuponach, powinny być oferowane do sprzedaży w taki sposób, aby konsument mógł w pełni zapoznać się z informacjami umieszczonymi na ogólnym opakowaniu lub na zwoju. Państwa członkowskie powinny zdecydować o przyjęciu środków w tym celu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 25.6.2008, s. 40.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 32 z 3.2.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik VI część A.

(10) Używanie określeń lub nazw cieszących się szczególnym prestiżem wśród użytkowników i konsumentów powinno podlegać pewnym warunkom.

- (11) Niezbędne jest określenie metod pobierania próbek i przeprowadzania analiz materiałów włókienniczych, aby wykluczyć jakkolwiek możliwość zgłaszania zastrzeżeń wobec zastosowanych metod. Tymczasowe utrzymanie obecnie obowiązujących krajowych metod nie stanowi jednak przeszkody dla stosowania jednolitych zasad.
- (12) Załącznik V, określający uzgodnione udziały, które mają być stosowane w odniesieniu do bezwodnej masy każdego włókna przy określaniu w drodze analizy składu włókien w wyrobach włókienniczych, przewiduje w pozycjach 1, 2 i 3 dwa różne uzgodnione udziały służące do obliczania składu włókien zgrzeblonych lub czesanych zawierających wełnę i/lub sierść zwierzęcą. Laboratoria nie zawsze mogą odróżnić, czy wyrób jest zgrzeblony czy czesany, i w związku z tym wyniki kontroli zgodności wyrobów włókienniczych przeprowadzanych we Wspólnocie mogą być ze sobą sprzeczne. W przypadku zaistnienia wątpliwości należy pozwolić laboratoriom na stosowanie jednolitych uzgodnionych udziałów.
- (13) Nie jest wskazane zharmonizowanie wszystkich przepisów mających zastosowanie do takich wyrobów w oddzielnej dyrektywie w sprawie wyrobów włókienniczych.
- (14) Załączniki III i IV, ze względu na wyjątkowy charakter określonych w nich pozycji, powinny objąć również inne wyroby zwolnione z obowiązku etykietowania, w szczególności wyroby jednorazowego użytku lub wyroby, dla których wymaga się jedynie etykietowania zbiorczego.
- (15) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (16) W szczególności należy upoważnić Komisję do dostosowania załączników I i V do postępu technicznego oraz do przyjęcia nowych metod przeprowadzania analizy ilościowej mieszanek dwuskładnikowych i trójskładnikowych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (17) Nowe elementy wprowadzone do niniejszej dyrektywy dotyczą wyłącznie procedury komitetowej. Nie wymagają one zatem transpozycji przez państwa członkowskie.
- (18) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich w odniesieniu do terminów trans-
- pozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku VI część B,
- PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:
- Artykuł 1
1. Wyroby włókiennicze mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie przed lub podczas przemysłowego przetworzenia, lub na jakimkolwiek etapie dystrybucji, jedynie w przypadku gdy takie wyroby są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.
2. Przepisów niniejszej dyrektywy nie stosuje się do wyrobów włókienniczych, które:
- a) są przeznaczone na wywóz do państw trzecich;
  - b) są wprowadzane do państw członkowskich, pod kontrolą celną, do celów tranzytu;
  - c) są przywożone z państw trzecich w celu uszlachetnienia czynnego;
  - d) są powierzane do obróbki pracownikom nakładczym lub niezależnym przedsiębiorstwom wykonującym pracę na zlecenie, bez odpłatnego przenoszenia ich własności.
- Artykuł 2
1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
- a) „wyroby włókiennicze” oznaczają wszelkie wyroby w stanie surowym, półobrobionym, obrobionym, półwytworzonym, wytworzonym, półwykończonym lub wykończonym, które składają się wyłącznie z włókien tekstylnych, niezależnie od zastosowanego procesu ich mieszania lub łączenia;
  - b) „włókno tekstylne” oznacza:
    - (i) element charakteryzujący się elastycznością, delikatnością i wysokim wskaźnikiem długości w stosunku do maksymalnego wymiaru poprzecznego, które umożliwiają jego zastosowanie w wyrobach włókienniczych;
    - (ii) elastyczne taśmy lub rurki o widocznej szerokości nieprzekraczającej 5 mm, w tym taśmy wycięte z szerszych taśm lub błon wytworzonych z substancji służących do produkcji włókien wymienionych w załączniku I w pozycjach 19–47 i odpowiednie do zastosowania we włókiennictwie; widoczna szerokość jest szerokością zwiniętej, spłaszczonej, ściśniętej lub skręconej taśmy lub rurki lub, w przypadku gdy szerokość nie jest jednolita, jej średnią szerokością.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

2. Traktowane są jako wyroby włókiennicze i podlegają przepisom niniejszej dyrektywy:

- a) wyroby składające się w co najmniej 80 % ich masy z włókien tekstylnych;
- b) pokrycia mebli, parasoli i osłon przeciwsłonecznych, których tekstylne części składowe stanowią co najmniej 80 % ich masy; podobnie, tekstylne części składowe wielowarstwowych pokryw podłogowych, materacy i sprzętu kempingowego, jak również ocieplające podszewki obuwia, rękawic, rękawiczek, pod warunkiem że takie części lub podszewki stanowią co najmniej 80 % masy całego wyrobu;
- c) materiały włókiennicze wchodzące w skład innych wyrobów i stanowiące ich integralną część, w przypadku gdy ich skład jest określony.

Artykuł 3

1. Nazwy i opisy włókien, o których mowa w art. 2, wymienione są w załączniku I.

2. Użycie nazw wymienionych w tabeli w załączniku I zastrzeżone jest dla włókien, których charakter jest określony w tej samej pozycji tabeli.

3. Żadnej z tych nazw nie można używać w odniesieniu do jakichkolwiek innych włókien, w formie samej nazwy lub w formie przymiotnikowej bądź też rdzenia nazwy, w jakimkolwiek języku.

4. Wyrazu „jedwab” nie można używać do określenia formy lub szczególnego wyglądu ciągłej przędzy we włóknach tekstylnych.

Artykuł 4

1. Żaden wyrób włókienniczy nie może być określany jako „100 %”, „czysty” lub „całkowity”, chyba że składa się on w całości z takiego samego włókna; żadne podobne wyrażenie nie może zostać użyte.

2. Wyrób włókienniczy może zawierać inne włókna do 2 % swojej masy, jeżeli taka ilość uzasadniona jest względami natury technicznej i włókna te nie są dodawane rutynowo. Dla wyrobów włókienniczych poddanych procesowi zgrzeblania ten zakres tolerancji może zostać zwiększony do 5 %.

Artykuł 5

1. Wyrób wełniany może być określany przez jedną z nazw, o których mowa w załączniku II, pod warunkiem że składa się wyłącznie z włókna, które wcześniej nie wchodziło w skład wyrobu gotowego i nie zostało poddane zabiegom przędzenia i/lub filcowania, innym niż zabiegi niezbędne do wytworzenia wyrobu, ani nie zostało uszkodzone w wyniku obróbki lub używania.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, nazwy, o których mowa w załączniku II, mogą być używane w celu opisanego wełny zawartej w mieszance włókien, jeżeli:

- a) cała wełna zawarta w mieszance spełnia wymogi określone w ust. 1;
- b) ilość tej wełny w całkowitej masie mieszanki wynosi nie mniej niż 25 %;
- c) w przypadku mieszanki gręplowanej wełna wymieszana jest tylko z jednym włóknem innego rodzaju.

W przypadku, o którym mowa w niniejszym ustępie, musi być podany pełny skład procentowy mieszanki.

3. Zakres tolerancji uzasadniony ze względów natury technicznej związanych z procesem produkcyjnym jest ograniczony do 0,3 % zanieczyszczeń włóknistych w przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym wyrobów wełnianych, które zostały poddane procesowi zgrzeblania.

Artykuł 6

1. Wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby włókien, z których jedno stanowi co najmniej 85 % całkowitej masy tego wyrobu, określany jest w jeden z następujących sposobów:

- a) poprzez nazwę tego włókna i jego zawartość procentową w całkowitej masie;
- b) poprzez nazwę tego włókna ze wskazaniem „co najmniej 85 %”; lub
- c) poprzez podanie pełnego składu procentowego wyrobu.

2. Wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby włókien, z których żadne nie stanowi 85 % całkowitej masy tego wyrobu, określany jest poprzez nazwę i zawartość procentową co najmniej dwóch głównych włókien, a następnie poprzez nazwy pozostałych włókien, które wchodziły w skład wyrobu, w porządku malejącym według masy, ze wskazaniem lub bez wskazania ich zawartości procentowej w masie. Jednakże:

- a) włókna, z których każde oddzielnie stanowi mniej niż 10 % całkowitej masy wyrobu, mogą zostać wspólnie określone wyrażeniem „inne włókna”, a następnie poprzez ich całkowitą zawartość procentową w masie;
- b) jeżeli wskazana została nazwa włókna, którego zawartość w wyrobie jest mniejsza niż 10 %, podany zostaje pełny skład procentowy wyrobu.

3. Wyroby zawierające osnowę z czystej bawełny i watek z czystego lnu, w których zawartość procentowa lnu nie przekracza 40 % całkowitej masy niezagruntowanej tkaniny, mogą nosić nazwę „mieszanka bawełna len”, po której należy obowiązkowo umieścić określenie składu „osnowa – czysta bawełna, watek – czysty len”.

4. W przypadku jakichkolwiek wyrobów, których skład w momencie produkcji jest trudny do określenia, można używać określeń „włókna mieszane” lub „nieokreślony skład surowcowy”.

5. W przypadku wyrobów włókienniczych przeznaczonych dla konsumenta końcowego, w składzie procentowym, określonym w ust. 1–4:

- a) dopuszcza się ilość obcych włókien do 2 % całkowitej masy wyrobu włókienniczego, pod warunkiem że uzasadnione jest to względami natury technicznej i włókna te nie są dodawane rutynowo; dla wyrobów włókienniczych uzyskanych metodą zgrzeblania ten zakres tolerancji może wynosić 5 % i pozostaje bez uszczerbku dla zakresu tolerancji, o którym mowa w art. 5 ust. 3;
- b) między zawartością procentową wymienionych na etykiecie włókien i zawartością procentową określoną w wyniku przeprowadzonej analizy dopuszcza się 3-procentową tolerancję produkcyjną; taki zakres tolerancji stosuje się również do włókien, które, zgodnie z ust. 2, wymienione zostały w porządku malejącym według masy, bez podania zawartości procentowej. Taki zakres tolerancji stosuje się również dla celów art. 5 ust. 2 lit. b).

W trakcie przeprowadzania analizy zakresy tolerancji oblicza się oddzielnie. Całkowita masa, jaka powinna być wzięta pod uwagę przy obliczaniu zakresu tolerancji, o którym mowa w lit. b), odpowiada masie włókien w wyrobie gotowym, po odjęciu masy wszelkich obcych włókien przy zastosowaniu zakresu tolerancji, o którym mowa w lit. a).

Dodawanie zakresów tolerancji, o których mowa w lit. a) i b), dopuszcza się jedynie w przypadku, gdy obce włókna znalezione w wyniku analizy, przy zastosowaniu zakresu tolerancji, o którym mowa w lit. a), okażą się włóknami o takiej samej charakterystyce chemicznej jak jedno lub większa liczba włókien wymienionych na etykiecie.

W przypadku wyrobów szczególnych, których technologia produkcji wymaga większego zakresu tolerancji od wartości podanych lit. a) i b), większy zakres tolerancji może zostać dopuszczony przy kontroli zgodności wyrobów zgodnie z art. 13 ust. 1 jedynie w wyjątkowych przypadkach i po dostarczeniu przez producenta odpowiedniego uzasadnienia. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 7

Bez uszczerbku dla tolerancji określonych w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 5, widoczne i dające się oddzielić włókna,

przeznaczone wyłącznie do celów dekoracyjnych i których zawartość nie przekracza 7 % masy wyrobu gotowego, nie muszą być wymieniane w składzie wyrobu gotowego przewidzianego w art. 4 i 6. Takie same zasady stosuje się w odniesieniu do włókien, takich jak włókna metalowe, włączonych w celu uzyskania efektu antystatycznego i których zawartość nie przekracza 2 % masy wyrobu gotowego. W przypadku wyrobów, o których mowa w art. 6 ust. 3, takie zawartości procentowe należy obliczać nie w stosunku do masy materiału, ale oddzielnie w stosunku do masy wątka i masy osnowy.

Artykuł 8

1. Wyroby włókiennicze w rozumieniu niniejszej dyrektywy są etykietowane lub oznakowane w każdym przypadku, gdy wprowadzane są do obrotu w celach produkcyjnych lub handlowych. Etykietowanie lub oznakowanie może zostać zastąpione lub uzupełnione towarzyszącymi wyrobom dokumentami handlowymi, jeżeli wyroby te nie są oferowane do sprzedaży konsumentowi końcowemu lub jeżeli są dostarczane w ramach realizacji zamówienia złożonego przez państwo lub inną osobę prawną prawa publicznego lub, w państwach członkowskich, które nie znają tego pojęcia, przez podmiot równorzędny.

2. Nazwy, opisy i dane szczegółowe dotyczące zawartości włókien tekstylnych, o których mowa w art. 3–6 oraz w załącznikach I i II, są wyraźnie podane w dokumentach handlowych. Obowiązek ten wyklucza w szczególności używanie skrótów w umowach sprzedaży, rachunkach i na fakturach. Dopuszcza się jednakże możliwość zastosowania kodu kreskowego, pod warunkiem że znaczenie kodu jest wyjaśnione w tym samym dokumencie.

3. Nazwy, opisy i szczegółowe dane dotyczące zawartości włókien tekstylnych, o których mowa w art. 3–6 oraz w załącznikach I i II, podane są wyraźnym, czytelnym i jednolitym drukiem, w przypadku gdy wyroby włókiennicze są oferowane do sprzedaży lub sprzedawane konsumentom, w szczególności w katalogach, prospektach, na opakowaniach, w etykietach i oznakowaniu.

Szczegółowe dane oraz informacje inne niż te, które przewiduje niniejsza dyrektywa, są oddzielone. Przepisu tego nie stosuje się do znaków towarowych lub do nazwy przedsiębiorstwa, które mogą być podane bezpośrednio przed lub po szczegółowych danych przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Jednakże jeżeli przy oferowaniu do sprzedaży lub przy samej sprzedaży konsumentom, o których mowa w akapicie pierwszym, na wyrobie włókienniczym podany jest znak towarowy lub nazwa przedsiębiorstwa, które zawierają, w formie samej nazwy lub w formie przymiotnikowej bądź też rdzenia nazwy, jedną z nazw wymienionych w załączniku I lub nazwę, którą można z taką nazwą pomylić, bezpośrednio obok tego znaku towarowego lub nazwy przedsiębiorstwa muszą zostać podane wyraźnym, czytelnym i jednolitym drukiem nazwy, opisy i szczegółowe dane dotyczące zawartości włókien tekstylnych, o których mowa w art. 3–6 oraz w załącznikach I i II.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby – w przypadku gdy wyroby włókiennicze są oferowane do sprzedaży lub sprzedawane konsumentom końcowym w ich terytorium – etykiety lub oznakowanie wymagane zgodnie z niniejszym artykułem sporządzone były w ich językach narodowych.

W przypadku szpilek, cewek, pasemek, motków lub wszelkich innych niewielkich ilości nici do szycia, cerowania lub haftowania państwa członkowskie mogą skorzystać z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym tylko w przypadku etykietowania zbiorczego opakowań lub wystaw. Bez uszczerbku dla przypadków, o których mowa w pozycji 18 załącznika IV, pojedyncze artykuły mogą być etykietowane w jakimkolwiek języku Wspólnoty.

5. Państwa członkowskie nie mogą zakazać używania opisów lub szczegółowych danych innych niż te, o których mowa w art. 3, 4 i 5, opisujących cechy charakterystyczne wyrobów, jeżeli takie opisy lub szczegółowe dane są zgodne z ich uczciwymi praktykami handlowymi.

Artykuł 9

1. Każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby części składowych o różnej zawartości włókien posiada etykietę, w której podana jest zawartość włókien w każdej z części. Takie etykietowanie, z wyjątkiem głównych podszewek, nie jest obowiązkowe w przypadku części, które stanowią mniej niż 30 % całkowitej masy wyrobu.

2. Jeżeli dwa lub większa liczba wyrobów włókienniczych mają taką samą zawartość włókien i tworzą zwykle jedną całość, mogą być oznakowane jedną etykietą.

3. Bez uszczerbku dla art. 12:

a) skład włókien następujących artykułów gorseciarskich określany jest poprzez podanie składu całego wyrobu lub składu wymienionych poniżej części, łącznie bądź oddzielnie:

(i) dla biustonoszy: materiału zewnętrznego i wewnętrznego miseczek i tylnej części;

(ii) dla gorsetów: przednich, tylnych i bocznych wkładek usztywniających;

(iii) dla półgorsetów: materiału zewnętrznego i wewnętrznego miseczek, przedniej i tylnej wkładki usztywniającej oraz wkładek bocznych.

Skład włókien w artykułach gorseciarskich innych niż te wymienione w akapicie pierwszym określany jest poprzez podanie składu całego wyrobu lub składu poszczególnych części tych artykułów, łącznie bądź oddzielnie; takie etykietowanie nie jest obowiązkowe dla części, które stanowią mniej niż 10 % całkowitej masy wyrobu.

Poszczególne części wymienionych artykułów gorseciarskich należy oddzielnie etykietować w taki sposób, aby konsument końcowy mógł z łatwością zrozumieć, do której części wyrobu odnoszą się objaśnienia umieszczone na etykiecie;

b) skład włókien w wyrobach włókienniczych drukowanych metodą wytrawienia podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony poprzez podanie oddzielnie składu materiału podstawowego i składu części po wytrawieniu. Części te muszą być wymienione z nazwy;

c) skład włókien w haftowanych wyrobach włókienniczych podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony przez podanie oddzielnie składu materiału podstawowego i składu nici haftu. Części te muszą być wymienione z nazwy; jeżeli części haftowane zajmują poniżej 10 % powierzchni wyrobu, wystarczy podać skład materiału podstawowego;

d) skład nici składających się z rdzenia i oplotu, zbudowanych z różnych włókien i oferowanych jako takie do sprzedaży konsumentowi, podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony przez podanie oddzielnie składu rdzenia i składu oplotu; części te muszą być wymienione z nazwy;

e) skład włókien w aksamitnych i pluszowych wyrobach włókienniczych, lub w wyrobach przypominających aksamit i plusz, podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony – w przypadku gdy wyroby te składają się z oddzielnego spodu i warstwy użytkowej o różnej zawartości włókien – oddzielnie dla tych dwóch części, które muszą zostać wymienione z nazwy;

f) skład wykładzin podłogowych i dywanów, których podłoże i warstwa użytkowa składają się z różnych włókien, może zostać określony jedynie dla warstwy użytkowej, która musi zostać wymieniona z nazwy.

Artykuł 10

1. W drodze odstępstwa od art. 8 i 9:

a) w przypadku wyrobów włókienniczych wymienionych w załączniku III, i które występują w jednym ze stadiów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), państwa członkowskie nie mogą wymagać żadnego etykietowania lub oznakowania z nazwą i objaśnieniem składu. Jednakże jeżeli wyroby te mają etykietę lub znak określający nazwę, skład lub znak towarowy bądź nazwę przedsiębiorstwa, zawierające, w formie samej nazwy lub w formie przymiotnikowej bądź też rdzenia nazwy, jedną z nazw wymienionych w załączniku I lub nazwę, którą można z taką nazwą pomylić, stosuje się przepis art. 8 i 9;

b) jeżeli wyroby włókiennicze wymienione w załączniku IV są wyrobami tego samego typu i o takim samym składzie, mogą być razem oferowane do sprzedaży pod etykietą zbiorczą zawierającą szczegółowe dane dotyczące składu określone w niniejszej dyrektywie;

c) skład wyrobów włókienniczych, które sprzedaje się na metry, może zostać umieszczony jedynie na egzemplarzach lub zwojach oferowanych do sprzedaży.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wyroby, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), były oferowane do sprzedaży w taki sposób, aby konsument końcowy mógł w pełni poznać skład tych wyrobów.

Artykuł 11

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wszelkie informacje dostarczone w związku z wprowadzeniem do obrotu wyrobów włókienniczych nie mogły zostać pomyłone z nazwami i szczegółowymi danymi określonymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 12

Do celów stosowania art. 8 ust. 1 i innych przepisów niniejszej dyrektywy odnoszących się do etykietowania wyrobów włókienniczych, zawartość procentowa włókien, o której mowa w art. 4, 5 i 6, jest określana bez uwzględniania następujących elementów:

- a) dla wszystkich wyrobów włókienniczych: części niewłóknistych, krajkę, etykiet i emblematów, lamówek i ozdób niestanowiących integralnej części wyrobu, guzików i klamek pokrytych materiałem włókienniczym, dodatków, dekoracji, nieelastycznych wstążek, elastycznych nici i taśm dołączonych w szczególnych i ograniczonych miejscach wyrobu oraz, pod pewnymi warunkami określonymi w art. 7, widocznych i usuwalnych włókien, które są czysto ozdobne oraz włókien antystatycznych;
- b) dla wykładzin podłogowych i dywanów: wszelkich części innych niż powierzchnia użytkowa;
- c) dla tkanin tapicerskich; osnów i wątków łączących i wypełniających niebędących częścią powierzchni użytkowej;
- d) dla zasłon i firan; osnów i wątków łączących i wypełniających niebędących częścią prawej strony materiału;
- e) dla innych wyrobów włókienniczych: podłoża, usztywnień i wzmocnień, międzypodszewek i tkanin usztywniających, nici do szycia i łączenia, o ile nie zastępują wątków lub osnowy materiału, wypełnień niespełniających funkcji izolującej i, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1, podszewek.

Do celów niniejszej litery:

- (i) nie są uważane za podłoża do usunięcia materiały wewnętrzne wyrobów włókienniczych, które stanowią podłożę powierzchni użytkowej, w szczególności koców i tkanin dwuwarstwowych oraz wyrobów aksamiitnych lub pluszowych, i podobne materiały;

(ii) „usztywnienia i wzmocnienia” oznaczają przędzę lub materiały dołączone w szczególnych i ograniczonych miejscach wyrobów włókienniczych w celu ich wzmocnienia lub nadania im sztywności lub ich pogrubienia;

- f) substancji tłuszczowych, spoin, wypełnień, klejów, środków impregnujących, wyrobów służących do barwienia i drukowania oraz innych wyrobów służących do przetwarzania materiałów włókienniczych. W przypadku braku przepisów wspólnotowych państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby elementy te nie występowały w ilości, która może wprowadzić konsumenta w błąd.

Artykuł 13

1. Kontrole zgodności wyrobów włókienniczych z objaśnieniami składu przewidzianymi w niniejszej dyrektywie przeprowadza się z zastosowaniem metod analizy określonych w dyrektywach, o których mowa w ust. 2.

W tym celu zawartość procentowa włókien przewidziana w art. 4, 5 i 6 określana jest, po wyeliminowaniu elementów, o których mowa w art. 12, poprzez zastosowanie w stosunku do bezwodnej masy każdego włókna, właściwego uzgodnionego udziału, określonego w załączniku V.

2. Oddzielne dyrektywy określają metody pobierania próbek i analiz, które mają być stosowane w państwach członkowskich w celu określenia składu włókien wyrobów objętych zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie nie mogą, ze względów związanych z nazewnictwem i objaśnieniami składu, zakazać lub utrudniać wprowadzania do obrotu materiałów włókienniczych, które są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody dla stosowania przepisów obowiązujących w każdym z państw członkowskich, dotyczących ochrony własności przemysłowej i handlowej, informacji na temat pochodzenia, oznaczeń pochodzenia i zapobiegania nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 15

1. Komisja przyjmuje dodatki do załącznika I oraz dodatki i zmiany do załącznika V, które są niezbędne w celu przystosowania tych załączników do postępu technicznego.

2. Komisja określa nowe metody przeprowadzania analizy ilościowej dwuskładnikowych i trójskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych, inne niż te, o których mowa w dyrektywie 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych⁽¹⁾ i w dyrektywie Rady 73/44/EWG z dnia 26 lutego 1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do analizy ilościowej mieszanek trójskładnikowych włókien tekstylnych⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 32 z 3.2.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 30.3.1973, s. 1.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 16

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Dyrektyw dotyczących Nazw i Etykietowania Wyrobów Włókienniczych ustanowiony zgodnie z dyrektywą 96/73/WE.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 17

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

Dyrektywa 96/74/WE, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku VI część A, traci moc, bez uszczerbku dla zob-

wiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku VI część B.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku VII.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 stycznia 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TABELA WŁÓKIEN TEKSTYLNICH

(o których mowa w art. 3)

Pozycje	Nazwa	Opis włókien
1	włna ⁽¹⁾	włókno z runa owczego lub jagnięcego (<i>Ovis aries</i>)
2	alpaga, lama, wielbłąd, kaszmir, moher, angora, wigonia, jak, guanako, cashgora, bóbr, wydra, po których następuje nazwa „włna” lub „sierść” ⁽¹⁾	sierść następujących zwierząt: alpaki, lamy, wielbłąda, kozy kaszmirowej, kozy angorskiej, królika angorskiego, wigonii, jaka, guanako, kozy cashgora (krzyżówka kozy kaszmirskiej z kozą angorską), bobra, wydry
3	sierść lub włosie z podaniem lub bez gatunku zwierzęcia (np. sierść bydłęca, sierść kozia, końskie włosie)	sierść różnych gatunków zwierząt, innych niż wymienione w pozycjach 1 i 2
4	jedwab	włókno pochodzące wyłącznie od jedwabników
5	bawełna	włókno pochodzące z nasion bawełny (<i>Gossypium</i>)
6	kapok	włókno pochodzące z wnętrza owocu kapoka (<i>Ceiba pentandra</i>)
7	len	włókno pochodzące z łyka lnu (<i>Linum usitatissimum</i>)
8	konopie	włókno pochodzące z łyka konopi (<i>Cannabis sativa</i>)
9	juta	włókna pochodzące z łyka <i>Corchorus olitorius</i> i <i>Corchorus capsularis</i> . Do celów niniejszej dyrektywy włókna łykowe pochodzące z następujących gatunków traktuje się jak jutę: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i>
10	abaka (manila)	włókna pochodzące z pochwy liściowej <i>Musa textilis</i>
11	alfa	włókno pochodzące z liścia <i>Stipa tenacissima</i>
12	włókno kokosowe (kokos)	włókno pochodzące z owocu <i>Cocos nucifera</i>
13	żarnowiec	włókno pochodzące z łyka <i>Cytisus scoparius</i> i/lub <i>Spartium junceum</i>
14	ramia	włókno pochodzące z łyka <i>Boehmeria nivea</i> i <i>Boehmeria tenacissima</i>
15	sizal	włókno pochodzące z liści <i>Agave sisalana</i>
16	sun	włókno pochodzące z łyka <i>Crotalaria juncea</i>
17	heneken	włókno pochodzące z łyka <i>Agave fourcroydes</i>
18	maguay	włókno pochodzące z łyka <i>Agave cantala</i>
19	acetat	włókno octanu celulozy, w którym jest mniej niż 92 %, lecz co najmniej 74 % acetylowanych grup hydroksylowych

Pozycje	Nazwa	Opis włókien
20	alginate	włókno uzyskane z soli metalicznych kwasu alginowego
21	włókno miedziowe (jedwab miedziowy)	regenerowane włókno celulozowe uzyskiwane z zastosowaniem roztworu amonakalno-miedziowego
22	modal	włókno celulozy regenerowanej otrzymane w procesie modyfikowania wiskozy, posiadające wysoką wytrzymałość na łamliwość oraz wysoki współczynnik wilgotności. Wytrzymałość na łamliwość (B_C) w stanie uwarunkowanym oraz wytrzymałość (B_M) wymagana do wydłużenia o 5 % w stanie wilgotnym wynoszą: B_C (CN) $\geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ B_M (CN) $\geq 0,5 \sqrt{T}$ gdzie T oznacza średnią gęstość liniową w decytekście
23	włókno białkowe	włókna uzyskane z naturalnych substancji białkowych zregenerowanych i stabilizowanych działaniem czynników chemicznych
24	triacetat	włókno acetylocelulozowe, w którym co najmniej 92 % grup hydroksylowych jest acetylowanych
25	wiskoza	zregenerowane włókna celulozowe uzyskane poprzez działanie wiskozy na włókno ciągłe i włókno odcinkowe
26	akryl	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie co najmniej 85 % (masy) deseni akrylonitrylowego
27	włókno chlorowe	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie więcej niż 50 % (masy) deseni chlorowanego monomeru winylu lub chlorowanego winylidenu
28	włókno fluorowe	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych uzyskanych z fluorowęgłowych monomerów alifatycznych
29	modakryl	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie więcej niż 50 % oraz mniej niż 85 % (masy) deseni akrylonitrylowego
30	poliamid lub nylon	włókno zbudowane z syntetycznych makrocząsteczek liniowych posiadających w łańcuchu powtarzające się ogniwa amidowe, z których co najmniej 85 % połączone jest z alifatycznymi lub cykloalifatycznymi jednostkami
31	aramid	włókno zbudowane z syntetycznych makrocząsteczek liniowych, w których skład wchodzi grupy okresowe połączone ogniwami amidowymi lub imidowymi, z których co najmniej 85 % połączone jest bezpośrednio z dwoma pierścieniami aromatycznymi oraz z pewną liczbą ogniw imidowych, jeśli te ostatnie występują, nieprzekraczającą liczby ogniw amidowych
32	poliamid	włókno zbudowane z syntetycznych makrocząsteczek liniowych posiadających w łańcuchu powtarzające się jednostki imidowe
33	liocel ⁽²⁾	włókno celulozy regenerowanej otrzymane przez rozpuszczenie oraz proces przędzenia w organicznym rozpuszczalniku bez wytworzenia pochodnych
34	polilaktyd	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w łańcuchu co najmniej 85 % (masy) jednostek estru kwasu mlekowego otrzymanych z cukru naturalnego, których temperatura topnienia wynosi co najmniej 135 °C
35	poliester	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie co najmniej 85 % (masy) estru diolu i kwasu tereftalowego

Pozycje	Nazwa	Opis włókien
36	polietylen	włókno zbudowane z nasyconych makrocząsteczek liniowych niezastąpionych węglowodorów alifatycznych
37	polipropylen	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych nasyconych węglowodorami alifatycznymi, w których jeden węgiel na dwa posiada łańcuch boczny z metylu, z dyspozycji izotaktycznej, i bez późniejszych zastąpień
38	polikarbamid	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie repetycję funkcjonalnej grupy mocznikowej (NH-CO-NH)
39	poliuretan	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie repetycję funkcjonalnej grupy uretanowej
40	winylal	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych, w których osnowa składa się z alkoholu poliwinylowego o różnym stopniu octanizacji
41	triwinylal	włókno zbudowane z terpolimeru akrylonitrylowego, chlorowanego monomeru winylowego i trzeciego monomeru winylowego, z których zawartość każdego nie przekracza 50 % całkowitej masy
42	elastodien	włókno elastomerowe składające się z poliizopropenu naturalnego lub syntetycznego bądź z jednego lub większej ilości polimeryzowanych dienów z większą liczbą monomerów winylowych lub też bez nich, które, rozciągnięte siłą ciągnięcia, aż do osiągnięcia trzykrotnej długości jego długości początkowej, szybko w istocie swojej powraca do tej długości, gdy przestaje być rozciągane
43	elastan	włókno elastomerowe składające się w co najmniej 85 % (masy) z poliuretanu metamerycznego, które, rozciągnięte siłą ciągnięcia, aż do osiągnięcia trzykrotnej długości jego długości początkowej, szybko w istocie swojej powraca do tej długości, gdy przestaje być rozciągane
44	włókno szklane	włókno zrobione ze szkła
45	nazwa zgodna z materiałem, z którego składają się włókna, np. metal (metaliczny, metalizowany), azbest, papier, po którym następuje lub nie wyraz „przędza” lub „włókno”	włókna uzyskane z różnorodnych lub nowych materiałów niewymienionych w innych miejscach niniejszego załącznika
46	elastomultiester	włókno powstałe w wyniku interakcji dwóch lub więcej odmiennych chemicznie makrocząsteczek liniowych w dwóch lub więcej odmiennych fazach (z których żadna nie przekracza 85 % masy), zawierające grupy estrowe jako główne grupy funkcyjne (co najmniej 85 %), które to włókno, po odpowiedniej obróbce, po rozciągnięciu do półtora raza w stosunku do swojej pierwotnej długości i po odjęciu naprężenia, natychmiast powraca do swojej długości początkowej
47	elastoolefina	włókno utworzone w co najmniej 95 % (masy) z częściowo usieciowanych makrocząsteczek zbudowanych z etylenu i co najmniej jednej innej olefiny. Włókno to rozciągnięte do półtora raza swej długości początkowej po odjęciu naprężenia samoistnie wraca natychmiast do swej długości początkowej

(¹) Nazwa „wełna” zamieszczona w pozycji 1 może być również stosowana w celu nazwania mieszanki włókien pochodzących z runa owczego lub jagnięcego i sierści zwierzęcej wymienionych w pozycji 2 w trzeciej kolumnie.

Przepis ten stosuje się do wyrobów włókienniczych wymienionych w art. 4 i 5, jak również wyrobów, o których mowa w art. 6, o ile te ostatnie składają się częściowo z włókien wymienionych w pozycjach 1 i 2.

(²) Uznaje się, że „rozpuszczalnik organiczny” oznacza w istocie mieszaninę organicznych substancji chemicznych i wody.

ZAŁĄCZNIK II

Nazwy, o których mowa w art. 5 ust. 1

- w języku bułgarskim: „необработена вълна”,
  - w języku hiszpańskim: „lana virgen” lub „lana de esquilado”,
  - w języku czeskim: „strižní vlna”,
  - w języku duńskim: „ren, ny uld”,
  - w języku niemieckim: „Schurwolle”,
  - w języku estońskim: „uus vill”,
  - w języku greckim: „παρθένο μαλλι”,
  - w języku angielskim: „virgin wool” lub „fleece wool”,
  - w języku francuskim: „laine vierge” lub „laine de tonte”,
  - w języku włoskim: „lana vergine” lub „lana di tosa”,
  - w języku łotewskim: „pirmlietojuma vilna” lub „jaunvilna”,
  - w języku litewskim: „natūralioji vilna”,
  - w języku węgierskim: „élőgyapjú”,
  - w języku maltańskim: „suf vergni”,
  - w języku niderlandzkim: „scheerwol”,
  - w języku polskim: „żywa wełna”,
  - w języku portugalskim: „lã virgem”,
  - w języku rumuńskim: „lână virgină”,
  - w języku słowackim: „strižná vlna”,
  - w języku słoweńskim: „runska volna”,
  - w języku fińskim: „uusi villa”,
  - w języku szwedzkim: „ren ull”.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wyroby, które nie podlegają obowiązkowemu etykietowaniu lub znakowaniu

(o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a))

1. Opaski wzmacniające rękawy
2. Paski do zegarków z materiałów tekstylnych
3. Etykiety i emblematy
4. Uchwyty wyścielane materiałem włókienniczym i uchwyty z materiałów włókienniczych
5. Watowane pokrowce na dzbanki do kawy
6. Watowane pokrowce na dzbanki do herbaty
7. Rękawy ochronne
8. Mufki inne niż pluszowe
9. Sztuczne kwiaty
10. Poduszcзки na szpilki
11. Płótna malarskie
12. Wyroby włókiennicze służące jako wzmocnienia i usztywniacze
13. Filc
14. Używane konfekcjonowane wyroby włókiennicze, w przypadku gdy zostały one wyraźnie zgłoszone jako takie
15. Getry
16. Opakowania inne niż nowe i jako takie sprzedawane
17. Kapelusze z filcu
18. Miękkie pojemniki bez podłoża, wyroby siodlarskie, z materiałów tekstylnych
19. Tekstylne artykuły podróżne
20. Haftowane ręcznie gobeliny, wykończone lub do wykończenia oraz materiały służące do ich wyrobu, włącznie z przędzą do haftowania, sprzedawane bez kanwy i specjalnie przygotowane do wykorzystania w gobelinach
21. Zamki błyskawiczne
22. Guziki i sprzączki pokryte materiałem włókienniczym
23. Oprawy książkowe z materiałów tekstylnych
24. Zabawki
25. Tekstylne części butów, z wyjątkiem wkładek ocieplających
26. Serwetki składające się z większej liczby części składowych, których powierzchnia jest nie większa niż 500 cm²
27. Rękawice kuchenne i ściereczki
28. Nakrycia na jajko
29. Kosmetyczki

30. Woreczki na tytoń z materiałów włókienniczych
31. Etui na okulary, papierosy i cygara, zapalniczki i grzebień z materiałów włókienniczych
32. Sportowe artykuły ochronne, z wyjątkiem rękawic
33. Saszetki na przybory toaletowe
34. Saszetki na przybory do czyszczenia butów
35. Artykuły pogrzebowe
36. Wyroby jednorazowego użytku z wyjątkiem waty

Do celów niniejszej dyrektywy za artykuły jednorazowego użytku uważa się artykuły tekstylne przeznaczone do użycia jednorazowego lub w ograniczonym terminie, których normalne używanie wyklucza późniejsze ich użycie do tych samych lub podobnych celów.

37. Artykuły tekstylne podlegające przepisom Farmakopei europejskiej i objęte odniesieniem do tych przepisów, bandaże do wielokrotnego użytku medycznego i ortopedycznego oraz ogólnie tekstylne artykuły ortopedyczne
  38. Artykuły tekstylne, włączając w to sznury, liny i sznurki, z zastrzeżeniem załącznika IV pozycja 12, zwykle przeznaczone:
    - a) do instrumentalnego użytku w produkcji i przetwarzaniu towarów;
    - b) do zainstalowania w maszynach, instalacjach (grzewczych, klimatyzacyjnych, oświetleniowych itp.), sprzęcie gospodarstwa domowego i innym, pojazdach i innych środkach transportu, lub do ich funkcjonowania, utrzymania lub wyposażenia, z wyjątkiem plandek i akcesoriów z materiałów włókienniczych przeznaczonych dla pojazdów silnikowych, sprzedawanych oddzielnie
  39. Artykuły tekstylne do ochrony i bezpieczeństwa, takie jak pasy bezpieczeństwa, spadochrony, kamizelki ratunkowe, rękawy ewakuacyjne, urządzenia przeciwpożarowe, kamizelki kuloodporne, specjalne ubrania ochronne (np. zapewniające ochronę przed ogniem, czynnikami chemicznymi lub innego rodzaju zagrożeniem bezpieczeństwa)
  40. Konstrukcje nośne pneumatyczne (np. hale sportowe, stoiska wystawowe, obiekty magazynowe), pod warunkiem dostarczenia danych szczegółowych dotyczących parametrów i specyfikacji technicznych tych artykułów
  41. Żagle
  42. Ubiory dla zwierząt
  43. Flagi i transparenty
-

ZAŁĄCZNIK IV

Wyroby, dla których wymagane jest jedynie etykietowanie zbiorcze lub znakowanie

(o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b))

1. Ścierki do podłogi
2. Ścierki do czyszczenia
3. Lamówki i ozdoby
4. Wyroby pasmanteryjne
5. Pasy
6. Szelki
7. Podwiązki i opaski elastyczne
8. Sznurowadła
9. Wstążki
10. Taśmy elastyczne
11. Nowe opakowania sprzedawane jako takie
12. Sznurek pakowy i szpagat rolniczy; liny, sznury i sznurki, inne niż te objęte zakresem pozycji 38 w załączniku III ⁽¹⁾
13. Serwety
14. Chustki do nosa
15. Siatki na włosy i koki
16. Krawaty i muchy dla dzieci
17. Śliniaczki; rękawice do mycia i flanelki do twarzy
18. Nici do szycia, cerowania i haftowania, oferowane do sprzedaży detalicznej w niewielkich ilościach, których masa netto nie przekracza 1 g
19. Taśmy do firanek, zasłon i żaluzji

⁽¹⁾ Dla wyrobów objętych zakresem tej pozycji oraz sprzedawanych jako pocięte na długość, etykieta zbiorcza jest tą, która jest umieszczona na zwoju. Liny i sznury objęte tą pozycją obejmują te używane w alpinizmie i sportach wodnych.

ZAŁĄCZNIK V

Uzgodnione udziały służące do obliczania masy włókien w wyrobach włókienniczych
(o których mowa w art. 13)

Pozycje włókien	Włókna	Zawartość procentowa
1-2	Wetna i sierść zwierzęca:	
	włókna czesane	18,25
	włókna zgrzeblone	17,00 ⁽¹⁾
3	Sierść:	
	włókna czesane	18,25
	włókna zgrzeblone	17,00 ⁽¹⁾
	Włosie:	
	włókna czesane	16,00
	włókna zgrzeblone	15,00
4	Jedwab	11,00
5	Bawełna:	
	włókna zwykłe	8,50
	włókna merceryzowane	10,50
6	Kapok	10,90
7	Len	12,00
8	Konopie	12,00
9	Juta	17,00
10	Abaka	14,00
11	Alfa	14,00
12	Kokos	13,00
13	Żarnowiec	14,00
14	Ramia (włókno bielone)	8,50
15	Sizal	14,00
16	Sunn	12,00
17	Heneken	14,00
18	Maguey	14,00
19	Acetat	9,00
20	Alginat	20,00
21	Włókno miedziowe	13,00
22	Modal	13,00
23	Włókno białkowe	17,00
24	Triacetat	7,00
25	Wiskoza	13,00
26	Akryl	2,00
27	Włókno chlorowe	2,00
28	Włókno fluorowe	0,00
29	Modakryl	2,00

Pozycje włókien	Włókna	Zawartość procentowa
30	Poliamid lub nylon	
	włókno odcinkowe	6,25
	włókno ciągłe	5,75
31	Aramid	8,00
32	Poliamid	3,50
33	Liocel	13,00
34	Polilaktyd	1,50
35	Poliester	
	włókno odcinkowe	1,50
	włókno ciągłe	1,50
36	Polietylen	1,50
37	Polipropylen	2,00
38	Polikarbamid	2,00
39	Poliuretan	
	włókno odcinkowe	3,50
	włókno ciągłe	3,00
40	Winylal	5,00
41	Triwinylal	3,00
42	Elastodien	1,00
43	Elastan	1,50
44	Włókno szklane	
	o średnim przekroju ponad 5 µm	2,00
	o średnim przekroju równym lub mniejszym od 5 µm	3,00
45	Włókno metaliczne	2,00
	Włókno metalizowane	2,00
	Azbest	2,00
	Przędza papierowa	13,75
46	Elastomultiester	1,50
47	Elastoolefina	1,50

(¹) Uzgodniony udział 17 % stosuje się również, jeżeli nie można upewnić się, czy wyrób włókienniczy zawierający wełnę i/lub włosie jest wyrobem czesanym czy zgrzeblonym.

ZAŁĄCZNIK VI

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(o których mowa w art. 18)

Dyrektywa 96/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 32 z 3.2.1997, s. 38)

Dyrektywa Komisji 97/37/WE
(Dz.U. L 169 z 27.6.1997, s. 74)

Punkt 1.F.2 załącznika II do Aktu przystąpienia z 2003 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 66)

Dyrektywa Komisji 2004/34/WE
(Dz.U. L 89 z 26.3.2004, s. 35)

Dyrektywa Komisji 2006/3/WE
(Dz.U. L 5 z 10.1.2006, s. 14)

Dyrektywa Rady 2006/96/WE
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 81)

Załącznik, jedynie punkt D 2

Dyrektywa Komisji 2007/3/WE
(Dz.U. L 28 z 3.2.2007, s. 12)

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(o których mowa w art. 18)

Dyrektywa	Termin transpozycji
96/74/WE	—
97/37/WE	1 czerwca 1998 r.
2004/34/WE	1 marca 2005 r.
2006/3/WE	9 stycznia 2007 r.
2006/96/WE	1 stycznia 2007 r.
2007/3/WE	2 lutego 2008 r.

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 96/74/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 2 ust.1	Artykuł 2 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2 ust. 2 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ust. 1) lit. b) zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 2 tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 1) lit. b) ppkt (i)
Artykuł 2 ust. 2 tiret drugie	Artykuł 2 ust. 1 lit. b) ppkt (ii)
Artykuł 2 ust. 3 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 3 tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 2 lit. a)
Artykuł 2 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 2 ust. 2 lit. b)
Artykuł 2 ust. 3 tiret trzecie	Artykuł 2 ust. 2 lit. c)
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 ust. 1 zdania inne niż tiret	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 1 tiret	Załącznik II
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 6 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 6 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 6 ust. 1 lit. a)
Artykuł 6 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 6 ust. 1 lit. b)
Artykuł 6 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 6 ust. 1 lit. c)
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 6 ust. 3
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 6 ust. 5
Artykuł 6 ust. 5	Artykuł 6 ust. 4
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2 lit. a)	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2 lit. b)	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 8 ust. 2 lit. c)	Artykuł 8 ust. 4
Artykuł 8 ust. 2 lit. d)	Artykuł 8 ust. 5
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 9 ust. 3 zdanie wprowadzające	Artykuł 9 ust. 3 zdanie wprowadzające

Dyrektywa 96/74/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy zdanie wprowadzające
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt (i)
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt (ii)
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt (iii)
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit drugi	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit drugi
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit trzeci	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit trzeci
Artykuł 9 ust. 3 lit. b)–f)	Artykuł 9 ust. 3 lit. b)–f)
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11
Artykuł 12 zdanie wprowadzające	Artykuł 12 zdanie wprowadzające
Artykuł 12 pkt 1	Artykuł 12 lit. a)
Artykuł 12 pkt 2 lit. a)	Artykuł 12 lit. b)
Artykuł 12 pkt 2 lit. b) akapit pierwszy	Artykuł 12 lit. c)
Artykuł 12 pkt 2 lit. b) akapit drugi	Artykuł 12 lit. d)
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit pierwszy	Artykuł 12 lit. e) akapit pierwszy
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 12 lit. e) akapit drugi zdanie wprowadzające
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 12 lit. e) akapit drugi ppkt (i)
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit drugi tiret drugie	Artykuł 12 lit. e) akapit drugi ppkt (ii)
Artykuł 12 pkt 3	Artykuł 12 lit. f)
Artykuł 13	Artykuł 13
Artykuł 14	Artykuł 14
Artykuł 15 zdanie wprowadzające	Artykuł 1 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 15 pkt 1	Artykuł 1 ust. 2 lit. a)
Artykuł 15 pkt 2	Artykuł 1 ust. 2 lit. b)
Artykuł 15 pkt 3	Artykuł 1 ust. 2 lit. c)
Artykuł 15 pkt 4	Artykuł 1 ust. 2 lit. d)
Artykuł 16	Artykuły 15 i 16
Artykuł 17	Artykuł 17
Artykuł 18	—
—	Artykuł 18
Artykuł 19 ust. 1	Artykuł 20
Artykuł 19 ust. 2	Artykuł 19

Dyrektywa 96/74/WE	Niniejsza dyrektywa
Załącznik I poz. 1–33	Załącznik I poz. 1–33
Załącznik I poz. 33a	Załącznik I poz. 34
Załącznik I poz. 34	Załącznik I poz. 35
Załącznik I poz. 35	Załącznik I poz. 36
Załącznik I poz. 36	Załącznik I poz. 37
Załącznik I poz. 37	Załącznik I poz. 38
Załącznik I poz. 38	Załącznik I poz. 39
Załącznik I poz. 39	Załącznik I poz. 40
Załącznik I poz. 40	Załącznik I poz. 41
Załącznik I poz. 41	Załącznik I poz. 42
Załącznik I poz. 42	Załącznik I poz. 43
Załącznik I poz. 43	Załącznik I poz. 44
Załącznik I poz. 44	Załącznik I poz. 45
Załącznik I poz. 45	Załącznik I poz. 46
Załącznik I poz. 46	Załącznik I poz. 47
Załącznik II poz. 1–33	Załącznik V poz. 1–33
Załącznik II poz. 33a	Załącznik V poz. 34
Załącznik II poz. 34	Załącznik V poz. 35
Załącznik II poz. 35	Załącznik V poz. 36
Załącznik II poz. 36	Załącznik V poz. 37
Załącznik II poz. 37	Załącznik V poz. 38
Załącznik II poz. 38	Załącznik V poz. 39
Załącznik II poz. 39	Załącznik V poz. 40
Załącznik II poz. 40	Załącznik V poz. 41
Załącznik II poz. 41	Załącznik V poz. 42
Załącznik II poz. 42	Załącznik V poz. 43
Załącznik II poz. 43	Załącznik V poz. 44
Załącznik II poz. 44	Załącznik V poz. 45
Załącznik II poz. 45	Załącznik V poz. 46
Załącznik II poz. 46	Załącznik V poz. 47
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	—
Załącznik VI	—
—	Załącznik VI
—	Załącznik VII

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 18 grudnia 2008 r.

w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

(2009/45/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając zawarte pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 27 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji,

mając na uwadze, że podczas posiedzenia pojednawczego w dniu 21 listopada 2008 r. oba organy władzy budżetowej uzgodniły uruchomienie instrumentu elastyczności w celu uzupełnienia środków finansowych w budżecie na rok 2009, poza pułapami określonymi w dziale 4, w wysokości 420 milionów EUR, na finansowanie instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ogólnego budżetu Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 instrument elastyczności jest wykorzystywany w celu zapewnienia kwoty 420 milionów EUR w ramach środków na zobowiązania.

Kwota ta jest wykorzystywana do uzupełnienia finansowania instrumentu umożliwiającego szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się w ramach działu 4.

Artykuł 2

Decyzja ta zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
E. WOERTH
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 grudnia 2008 r.

wyłączająca niektóre usługi w sektorze pocztowym w Szwecji z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8409)

(Jedynie tekst w języku szwedzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/46/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4 i 6,

uwzględniając wniosek złożony przez przedsiębiorstwo Posten AB Sweden (zwane dalej „Pocztą Szwedzką”) drogą elektroniczną w dniu 19 czerwca 2008 r.,

po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

(1) W dniu 19 czerwca 2008 r. Poczta Szwedzka przesłała Komisji drogą elektroniczną wniosek na mocy art. 30 ust. 5 dyrektywy 2004/17/WE. Zgodnie z art. 30 ust. 5 akapit pierwszy Komisja poinformowała władze szwedzkie o fakcie otrzymania wniosku pismem z dnia 25 czerwca 2008 r., na które władze szwedzkie, po uprzednim złożeniu wniosku o przedłużenie terminu, odpowiedziały pocztą elektroniczną w dniu 2 września 2008 r. Komisja ponadto zwróciła się do Poczty Szwedzkiej drogą elektroniczną w dniu 30 lipca 2008 r. o dodatkowe informacje, które zostały przekazane przez Pocztę Szwedzką drogą elektroniczną w dniu 15 sierpnia 2008 r.

(2) Wniosek złożony przez Pocztę Szwedzką dotyczy niektórych usług pocztowych, jak również pewnych innych usług w Szwecji. We wniosku określono następujące usługi:

a) usługi w zakresie adresowanych przesyłek listowych pierwszej klasy (klienci indywidualni – klienci indywidualni (C2C), klienci indywidualni – klienci biznesowi (C2B), klienci biznesowi – klienci biznesowi (B2B) i klienci biznesowi – klienci indywidualni (B2C)) w obrocie krajowym i zagranicznym; kategoria ta obejmuje również priorytetową dostawę prasy oraz przesyłki ekspresowe;

b) usługi w zakresie niepriorytetowych przesyłek listowych, w tym tzw. usługi „e-brev”, zwykłą dostawę prasy i adresowane przesyłki reklamowe. E-brev oznacza usługę, w której ramach materiały dostarczone przez klienta na nośniku elektronicznym przyjmują, w drodze wydruku i opakowania w kopertę, fizyczną formę przesyłki listowej powiązanej z usługą pocztową; usługi w ramach tej kategorii podlegają dalszym różnieniu z uwagi na różnice w sposobie opracowywania i taryfikacji niektórych rodzajów przesyłek. Z tego względu istnieje zasadnicza różnica pomiędzy przesyłkami pojedynczymi a sortowanymi przesyłkami masowymi (zwanymi również wstępnie posortowanymi przesyłkami masowymi). Usługi w tej ostatniej kategorii są ponadto różnicowane w zależności od obszaru geograficznego, w którym są oferowane, czyli istnieje różnica pomiędzy sortowanymi przesyłkami masowymi w obszarach metropolitalnych⁽²⁾ Szwecji i poza nimi. Szczególnie znaczącą konsekwencją tego stanu rzeczy jest fakt, iż ceny różnią się – i to istotnie⁽³⁾ – w zależności od miejsca świadczenia usługi. Do celów niniejszej decyzji uwzględnione zostaną zatem trzy różne usługi, a mianowicie:

— ogólne usługi w zakresie niepriorytetowych przesyłek listowych, czyli wszelkie wyżej opisane usługi w zakresie niepriorytetowych przesyłek listowych, z wyłączeniem:

⁽²⁾ Określanych jako niektóre okręgi kodowe w dużych miastach i ich okolicach, takich jak Sztokholm, Göteborg, Malmö czy Västerås.

⁽³⁾ Średnia cena wynosi 0,40 SEK; dla porównania – cena niepriorytetowej przesyłki listowej o wadze do 20 g wynosi 4,0 SEK, a cena listu niepriorytetowego w ramach przesyłki masowej poza obszarami metropolitalnymi – 2,84 SEK. Cena listów niepriorytetowych doręczanych w ramach przesyłki masowej jest średnio 16,39 % niższa w obszarach metropolitalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

- sortowanych przesyłek masowych o charakterze niepriorytetowym w obszarach metropolitalnych, oraz
  - sortowanych przesyłek masowych o charakterze niepriorytetowym poza obszarami metropolitalnymi w Szwecji;
- c) usługi w zakresie bezadresowych przesyłek reklamowych;
- d) usługi w zakresie doręczania paczek standardowych B2B w obrocie krajowym;
- e) usługi w zakresie doręczania paczek standardowych B2C w obrocie krajowym;
- f) usługi dla klientów indywidualnych w zakresie doręczania paczek standardowych (C2C i C2B) w obrocie krajowym;
- g) usługi doręczania paczek ekspresowych i kurierskich w obrocie krajowym;
- h) usługi doręczania paczek w obrocie zagranicznym (B2B, B2C, C2B, C2C), czyli usługi doręczania paczek nadawanych poza Szwecją oraz usługi doręczania paczek odbiorcom poza Szwecją;
- i) usługi krajowego przewozu palet (zwane również usługami przewozu towarów lekkich, czyli usługi przewozu towarów o maksymalnej wadze ok. 1 000 kg);
- j) usługi filatelistyczne;
- k) usługi logistyczne świadczone przez stronę trzecią i czwartą, obejmujące import, magazynowanie i dystrybucję, a także kierowanie przepływem towarów klienta oraz jego kontrolowanie i rozwijanie;
- l) outsourcing wewnętrznych usług biurowych. Kwestia ta jest opisana w następujący sposób we wniosku: „Postservice oznacza, że rutynowe czynności firmy w zakresie zarządzania wewnętrznymi procesami pocztowymi zlecane są usługodawcy zewnętrznemu w celu uwolnienia zasobów wewnętrznych i

poprawy wydajności działalności. Postservice stanowi część rynku outsourcingu wewnętrznych usług biurowych, który obejmuje również szereg innych usług. Wiele firm działa na tym rynku, świadcząc różnego rodzaju usługi. Usługi łączone są w pakiety, które niekiedy składają się w większości z usług, jakie można uznać za usługi pocztowe, podczas gdy w innych przypadkach obejmują jedynie kilka tego typu usług, natomiast nacisk kładziony jest na, przykładowo, usługi porządkowe”.

- (3) We wniosku wspomina się ponadto o usłudze w zakresie instalacji skrzynek pocztowych, ale stwierdza się słusznie, że ma ona charakter pomocniczy, w związku z czym należy uznać, iż stanowi część usługi zapewnienia dostępu do infrastruktury pocztowej. Usługa ta nie może być zatem przedmiotem autonomicznej decyzji na mocy art. 30.
- (4) Do wniosku dołączono konkluzje niezależnego organu krajowego, Konkurrensverket⁽¹⁾ (szwedzkiego Urzędu Ochrony Konkurencji), który przedstawił następujące główne wnioski i uwagi: „Konkurrensverket nie wnosi istotnych zastrzeżeń co do sposobu wydzielenia właściwych rynków przez [Pocztę Szwedzką] (...) Dotychczasowa konkurencja wobec [Poczty Szwedzkiej] ze strony nowych firm w sektorze pocztowym, która wykazuje tendencję wzrostową, przedstawia się poprawnie, co dotyczy w szczególności gęściej zaludnionych obszarów. (...) Jednakże Szwecja jest krajem o niskiej gęstości zaludnienia i obejmuje duże obszary, które nie są – i prawdopodobnie nie będą w przewidywalnej przyszłości – interesujące dla nowych firm z punktu widzenia rozwijania na nich działalności [czyli świadczenia usług pocztowych]. Oznacza to, że [Poczta Szwedzka] również w przyszłości utrzyma pozycję jedyne operatora rynkowego, a co najmniej będzie posiadała bardzo mocną pozycję rynkową w niektórych sektorach szwedzkiego rynku pocztowego. (...) Podsumowując, Konkurrensverket uważa, że wniosek [Poczty Szwedzkiej] na mocy artykułu 30 dyrektywy sektorowej 2004/17/WE spełnia wymogi w zakresie udzielenia wyłączenia dla wymienionych [w nim] rynków. (...)”.

II. RAMY PRAWNE

- (5) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności objętych dyrektywą 2004/17/WE nie podlegają wspomnianej dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym działalność ta jest wykonywana, podlega ona bezpośrednio konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniając specyfikę danego sektora. Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony, jeżeli państwo członkowskie wdrożyło i stosuje właściwe przepisy prawa wspólnotowego, otwierające dany sektor lub jego część.

⁽¹⁾ Nota z 28.2.2008, Dnr 656/2007.

- (6) Jako że Szwecja wdrożyła i stosuje dyrektywę 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług⁽¹⁾, nie korzystając z możliwości zastrzeżenia dowolnych usług na mocy art. 7 tejże dyrektywy, należy uznać, że dostęp do rynku jest nieograniczony zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2004/17/WE. Bezpośrednie podleganie konkurencji na danym rynku należy oceniać w oparciu o różne kryteria, z których żadne samo w sobie nie ma znaczenia rozstrzygającego.
- (7) W odniesieniu do rynków objętych niniejszą decyzją jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział rynkowy najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Kolejnym kryterium jest stopień koncentracji rynkowej. Jako że warunki różnią się w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności, których dotyczy niniejsza decyzja, analiza sytuacji konkurencyjnej powinna uwzględniać różnice pomiędzy poszczególnymi rynkami.
- (8) Choć istnieje możliwość stosowania węższej definicji w niektórych przypadkach, definicja rynku właściwego może pozostawać otwarta do celów niniejszej decyzji, jeśli chodzi o liczbę usług wymienionych we wniosku złożonym przez Poczta Szwedzką, w takim zakresie, w jakim wynik analizy pozostaje taki sam bez względu na to, czy został otrzymany w oparciu o wąską czy szerszą definicję.
- (9) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji.

III. OCENA

Usługi, do których nie ma zastosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE

Adresowane przesyłki listowe pierwszej klasy

- (10) W przypadku adresowanych przesyłek listowych pierwszej klasy Poczta Szwedzka posiadała stabilny udział w rynku na poziomie nieco powyżej [...] %^(*) w każdym roku w latach 2005–2007, tak pod względem wartości, jak i wielkości^(?). Poczta Szwedzka uważa, że udział ten nie różniłby się znacząco nawet, gdyby był przedstawiony w podziale na ewentualne segmenty (C2C, C2B, B2C, B2B, obrót krajowy i zagraniczny, listy i prasa pierwszej klasy, przesyłki pojedyncze i masowe, przesyłki sortowane i niesortowane, duże i małe przesyłki, obszary metropolitalne i pozostały

obszar Szwecji...)⁽³⁾. Z tego względu kwestia, czy wszystkie te segmenty stanowią część tego samego rynku produktowego, może pozostać otwarta w obecnym przypadku. Jednakże, zdaniem Poczty Szwedzkiej, za rynek właściwy do oceny jej pozycji rynkowej należy uznać szerzej rozumiany „rynek wiadomości”, który poza adresowanymi przesyłkami listowymi wszystkich rodzajów i kategorii, prasy codziennej i czasopism o charakterze priorytetowym i zwykłym oraz adresowanych przesyłek reklamowych obejmowałby „wszelkie elektroniczne środki przekazu stanowiące alternatywę dla fizycznego doręczania przesyłek pocztowych. (...) Przykładem może być poczta elektroniczna, elektroniczna wymiana danych, komunikacja za pośrednictwem witryn internetowych (składanie informacji, realizacja transakcji itp.), systemy biznesowe (aplikacje komunikacyjne i serwisowe, np. elektroniczne systemy fakturowania) oraz usługi telefoniczne (w postaci wiadomości SMS i MMS)”. W tak określonym rynku Poczta Szwedzka posiadałaby „ograniczony udział rynkowy”. Poczta Szwedzka utrzymuje, że w istocie rzeczy istniałaby presja konkurencyjna wynikająca z możliwości zastąpienia „tradycyjnych” usług w zakresie przesyłek papierowych elektronicznymi środkami łączności (takimi jak poczta elektroniczna czy wiadomości SMS). W odniesieniu do kwestii zastąpienia należy zauważyć, że zgodnie z regułami konkurencji WE zastępowalność powinna zostać szczegółowo przeanalizowana, między innymi pod kątem szczególnych cech i cen produktów oraz barier związanych z przesunięciem popytu w kierunku usług zastępczych. Wydaje się, że korespondencja papierowa istotnie różni się od łączności elektronicznej pod względem formy i czasu komunikacji oraz preferencji klientów. Istnieją ponadto znaczące bariery w zakresie przejścia z korespondencji papierowej na elektroniczną⁽⁴⁾. Fakt ten wskazuje na to, iż łączność elektroniczna należy do rynku innych produktów, a zatem usługi w tym zakresie nie mogą nakładać bezpośrednich ograniczeń konkurencyjnych na działalność Poczty Szwedzkiej w zakresie adresowanych przesyłek listowych pierwszej klasy. Ponadto wydaje się, że głównym skutkiem wzmożonego korzystania z poczty elektronicznej byłoby istotne zmniejszenie całkowitego rozmiaru rynku korespondencji papierowej, a nie wprowadzenie w jego ramach konkurencji⁽⁵⁾. „Rynek wiadomości” nie może zatem służyć jako punkt odniesienia do oceny bezpośredniego podlegania konkurencji. Z tego względu Poczta Szwedzka twierdzi, że rynkiem właściwym jest „rynek adresowanych wiadomości w postaci fizycznej”, czyli jednolity rynek obejmujący wszelkie rodzaje przesyłek listowych (priorytetowych i niepriorytetowych, ekspresowych i „zwykłych”), adresowane przesyłki reklamowe, prasę codzienną i czasopisma. W tak zdefiniowanym rynku Poczta Szwedzka posiadała w 2007 r.

⁽³⁾ Zob. wniosek, pkt 3.1, C, s. 25–26.

⁽⁴⁾ Na przykład około 25 % gospodarstw domowych w Szwecji nie posiada dostępu do Internetu. Ponadto twierdzi się, że „nieco ponad połowa” mieszkańców Szwecji reguluje rachunki za pośrednictwem Internetu, co oznacza, że prawie połowa tego nie robi.

⁽⁵⁾ Zob. również taki sam wniosek w motywie 10 decyzji Komisji (WE) nr 564/2007 z dnia 6 sierpnia 2007 r. wyłączającej niektóre usługi w sektorze pocztowym w Finlandii, z wyłączeniem Wysp Alandzkich, ze stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 215 z 18.8.2007, s. 21).

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.1998, s. 14.

^(*) Informacja poufna.

^(?) Udziały rynkowe wynosiły w latach 2005, 2006 i 2007 odpowiednio [...] % pod względem wartości i [...] % pod względem wielkości.

udział w wysokości [...] %] pod względem wartości i [...] %] pod względem wielkości sprzedaży. Poza tym, że warunki cenowe istotnie różnią się w zależności od rodzaju usługi, należy zauważyć, że ten wysoki udział rynkowy jest składową udziałów Poczty Szwedzkiej w poszczególnych rynkach, które wahają się od [...] %] do [...] %] pod względem wartości i od [...] %] do [...] %] pod względem wielkości, co wskazuje na brak jednolitego rynku. Rynek adresowanych przesyłek listowych pierwszej klasy powinien zatem podlegać osobnej ocenie, a udziały Poczty Szwedzkiej w tym rynku każą stwierdzić, przy braku innych wskazań, że rozpatrywane w niniejszym motywie usługi z zakresu adresowanych przesyłek listowych pierwszej klasy nie podlegają bezpośrednio konkurencji w Szwecji. Tym samym art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie ma zastosowania do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia tych rodzajów działalności w Szwecji.

Ogólne usługi w zakresie niepriorytetowych przesyłek listowych

- (11) W przypadku ogólnych usług w zakresie niepriorytetowych przesyłek listowych, określonych wyżej w motywie 2 lit. b) tiret pierwsze, szacuje się, że udział rynkowy Poczty Szwedzkiej wynosił [...] %] w 2007 r.⁽¹⁾ pod względem wartości, a największy konkurent posiadał pozostałe [...] %]. W kontekście tym należy przytoczyć ustalone orzecznictwo⁽²⁾, w myśl którego „bardzo duże udziały w rynku są, z zastrzeżeniem wyjątkowych okoliczności, same w sobie dowodem istnienia pozycji dominującej. Taka sytuacja ma miejsce, w przypadku gdy udział w rynku wynosi 50 %”. Z uwagi na wysoki poziom koncentracji [...] %] na omawianym rynku i przy braku innych wskazań należy uznać, że ogólne usługi w zakresie niepriorytetowych przesyłek listowych nie podlegają bezpośrednio konkurencji w Szwecji. Tym samym art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie ma zastosowania do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia tego rodzaju działalności w Szwecji.

Sortowane przesyłki masowe o charakterze niepriorytetowym poza obszarami metropolitalnymi w Szwecji

- (12) W przypadku przesyłek masowych o charakterze niepriorytetowym poza obszarami metropolitalnymi w Szwecji, określonymi w motywie 2 lit. b) tiret trzecie, należy stwierdzić, iż z informacji przekazanych przez Poczta Szwedzką wynika, że „udziały rynkowe podmiotów oferujących usługi w zakresie przesyłek masowych na obszarach pozametropolitalnych nie podlegają osobnemu pomiarowi, lecz są traktowane jako część usług w zakresie przesyłek pocztowych realizowanych na tych obszarach. Można na tej podstawie stwierdzić, że podmioty te mają mniej więcej taki sam udział w rynku jak przedsiębiorstwa świadczące usługi w zakresie przesyłek pierwszej klasy, z czego można

wywieść, iż udział rynkowy [Poczty Szwedzkiej] wynosi w przybliżeniu [...] %]”. W świetle przedstawionego wysokiego poziomu koncentracji na omawianym rynku i przy braku innych wskazań należy uznać, że sortowane przesyłki masowe o charakterze niepriorytetowym poza obszarami metropolitalnymi w Szwecji nie podlegają bezpośrednio konkurencji w Szwecji⁽³⁾. Tym samym art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie ma zastosowania do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia tego rodzaju działalności w Szwecji.

Usługi w zakresie bezadresowych przesyłek reklamowych

- (13) W przypadku bezadresowych przesyłek reklamowych, które do celów niniejszej decyzji oznaczają druki bezadresowe o charakterze marketingowym, udział Poczty Szwedzkiej w tym rynku szacowany jest na [...] %] pod względem wartości, a największy konkurent posiada [...] %], również pod względem wartości. Jednakże Poczta Szwedzka uważa, że szerzej rozumiany „rynek dystrybucji materiałów reklamowych” byłby właściwszym punktem odniesienia do oceny jej udziałów rynkowych; rynek ten obejmowałby, poza bezadresowymi przesyłkami reklamowymi, „inne kanały dystrybucji materiałów reklamowych, takie jak reklamy prasowe, telewizyjne i radiowe, reklamy zewnętrzne (outdoor), reklamę za pośrednictwem Internetu, sponsoring itp.”. Udział Poczty Szwedzkiej w tak zdefiniowanym rynku wynosiłby około [...] %] (4). Należy jednak stwierdzić, że koncepcja istnienia jednolitego, szeroko pojętego rynku obejmującego różne środki przekazu reklamy była już badana przez Komisję i została przez nią odrzucona w poprzedniej decyzji (5). „Rynek dystrybucji materiałów reklamowych” nie może zatem służyć jako punkt odniesienia do oceny bezpośredniego podlegania konkurencji. Rynek usług w zakresie bezadresowych przesyłek reklamowych należy zatem poddać osobnej ocenie. Z uwagi na wysoki poziom koncentracji na omawianym rynku, biorąc pod uwagę ustalone orzecznictwo, o którym mowa w motywie 11, i przy braku innych wskazań należy uznać, że usługi w zakresie bezadresowych przesyłek reklamowych nie podlegają bezpośrednio konkurencji w Szwecji. Tym samym art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie ma zastosowania do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia tego rodzaju działalności w Szwecji.

(3) Gęstość zaludnienia uznana została za nieistotny czynnik przy podejmowaniu wspomnianej decyzji Komisji (WE) nr 2007/564 w odniesieniu do Finlandii, w której gęstość zaludnienia, wynosząca 17,4 mieszkańca na km² według stanu na 1 stycznia 2007 r., jest niższa niż w Szwecji, gdzie wynosi 22,2 mieszkańca na km² według stanu na 1 stycznia 2007 r.

(4) Łącznie z adresowanymi przesyłkami reklamowymi, przy czym Poczta Szwedzka uważa te usługi, zgodnie z informacjami podanymi we wniosku, za część rynku adresowanych przesyłek fizycznych, „biorąc pod uwagę między innymi klasyfikację usług pocztowych w dyrektywie sektorowej”.

(5) Zob. pkt 11 decyzji Komisji z dnia 8 kwietnia 2005 r. (sprawa nr IV/M.3648 – GRUNER + JAHR/MPS). Sprawa dotyczyła reklamy w czasopiśmie, telewizji, radiu i Internecie. Zob. również pkt 15 decyzji Komisji z dnia 24 stycznia 2005 r. (sprawa nr IV/M.3579 – WPP / GREY), w którym znajduje się, między innymi, następujące stwierdzenie „...wydaje się raczej, że różne rodzaje środków przekazu nie są wymienne, lecz się uzupełniają, jako że docierają w różny sposób do różnych odbiorców”.

(1) 2005: [...] %], 2006: [...] %].

(2) Zob. pkt 328 wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2002 r. – Atlantic Container Line AB i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich. Sprawa T-395/94. Rec 2002, s. II-00875.

Usługi dla klientów indywidualnych w zakresie doręczania paczek standardowych (C2C i C2B) w obrocie krajowym

- (14) Poczta Szwedzka uważa, że należy przyjąć istnienie jednolitego rynku, określanego mianem „rynku sortowanych ładunków ogólnych” w zakresie „standardowych usług doręczania paczek, przesyłek paczkowych i palet za pośrednictwem krajowych, regionalnych i światowych sieci transportowych”, jako że wszystkie one posiadają wspólny mianownik w postaci „sortowni obsługującej duże wolumeny towarów, która pełni rolę centralnego punktu sieci”. W tak zdefiniowanym rynku Poczta Szwedzka posiadałaby udział rzędu [... %]. Należy jednak zauważyć, że wielkość ta jest składową poszczególnych udziałów rynkowych, które wahają się od [... %] pod względem wartości dla ekspresowego dostarczania paczek w obrocie krajowym do [... %] dla standardowych usług dla klientów indywidualnych w zakresie doręczania standardowych paczek w obrocie krajowym, również pod względem wartości. Nie można więc mówić o jednolitym rynku. Usługi dla klientów indywidualnych w zakresie doręczania paczek standardowych w obrocie krajowym należy zatem traktować osobno, jako że zaspokajają one odmienne potrzeby po stronie popytowej (powszechna usługa pocztowa) w stosunku do paczek dla klientów biznesowych, która to usługa świadczona jest zazwyczaj w oparciu o znacząco inny proces technologiczny. W odniesieniu do tych usług pozycja Poczty Szwedzkiej jest bardzo mocna, a jej udział w rynku kształtował się w latach 2005–2007 na stabilnym poziomie [... %] pod względem wartości⁽¹⁾. Choć ten stan rzeczy może ulec zmianie w nadchodzących latach w związku z pojawieniem się pod koniec 2007 r. dwóch nowych konkurentów, należy stwierdzić, że analizowany rodzaj usług nie podlega bezpośrednio konkurencji w Szwecji. Tym samym art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie ma zastosowania do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia tych rodzajów działalności w Szwecji.

Outsourcing wewnętrznych usług biurowych

- (15) Z informacji przekazanych przez Poczta Szwedzką wynika, że istnieje jednolity rynek outsourcingu wewnętrznych usług biurowych. Jak określono wyżej w motywie 2 lit. l), rynek ten obejmowałby różne rodzaje usług, poczynając od usług związanych z przesyłkami pocztowymi, np. obsługi placówek pocztowych, a na usługach porządkowych kończąc. Konkretna kombinacja usług zależy od potrzeb poszczególnych klientów. Poza wszelkimi innymi kwestiami dotyczącymi braku zastępowalności w przypadku tak różniących się usług jak obsługa placówek pocztowych i sprzątnięcie należy zauważyć, że nie można z góry stwierdzić, które usługi mogą być ze sobą łączone, w przypadku gdy przynajmniej jeden klient zdecyduje się zgłosić na nie zapotrzebowanie. Decyzja w sprawie porządku prawnego mającego zastosowanie do outsourcingu wewnętrznych usług biurowych spowodowałaby

zatem powstanie znaczącej niepewności prawnej. W tych okolicznościach outsourcing wewnętrznych usług biurowych, określony w zawiadomieniu Poczty Szwedzkiej, nie może podlegać decyzji zgodnie z art. 30 dyrektywy 2004/17/WE jako pojedyncza kategoria usług.

Usługi, do których ma zastosowanie art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE

Sortowane przesyłki masowe o charakterze niepriorytetowym w obszarach metropolitalnych

- (16) Jak określono wyżej w motywie 2 lit. b), w Szwecji istnieje osobny rynek sortowanych przesyłek masowych o charakterze niepriorytetowym w obszarach metropolitalnych. Udział Poczty Szwedzkiej w tym rynku wynosił [... %] w 2007 r. pod względem wartości. Biorąc pod uwagę stopień koncentracji na tym rynku, na którym największy konkurent osiągnął w 2007 r. udział szacowany na około [... %] pod względem wartości, czynniki te należy uznać za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

Usługi w zakresie doręczania standardowych paczek B2B w obrocie krajowym

- (17) W przypadku usług doręczania standardowych paczek B2B w obrocie krajowym udział w rynku Poczty Szwedzkiej kształtował się na poziomie [... %] w 2007 r. pod względem wartości. Biorąc pod uwagę, że szacowany łączny udział w rynku dwóch największych konkurentów w odniesieniu do usług krajowych wynosi [... %], a łączny udział trzech największych konkurentów waha się od [... %] do [... %] pod względem wartości, co oznacza, iż trzech największych konkurentów posiadają niemały udział w rynku, uznaje się, że ten rodzaj działalności podlega bezpośrednio konkurencji.

Usługi w zakresie doręczania standardowych paczek B2C w obrocie krajowym

- (18) Szacowany udział Poczty Szwedzkiej w rynku usług krajowych wynosił [... %] w 2007 r. pod względem wartości. Jednakże udział w rynku największego konkurenta w tym samym roku, szacowany na [... %] pod względem wartości, stanowił około połowy udziału Poczty Szwedzkiej, czyli kształtował się na poziomie, na którym można założyć, że przedsiębiorstwo to byłoby w stanie wywierać na Poczta Szwedzką znaczącą presję konkurencyjną. Czynniki te należy zatem uznać za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

Usługi doręczania paczek ekspresowych i kurierskich w obrocie krajowym

- (19) Poczta Szwedzka miała w tym rynku udział rzędu [... %] w 2007 r. pod względem wartości, natomiast łączny udział rynkowy dwóch konkurentów kształtował się na poziomie [... %]. Czynniki te należy zatem uznać za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji w zakresie usług doręczania paczek ekspresowych i kurierskich w obrocie krajowym.

⁽¹⁾ Z analizy dołączonej do wniosku Poczty Szwedzkiej wynika, że Poczta Szwedzka „w istocie rzeczy nie dokonuje rozróżnienia pomiędzy tymi dwoma rodzajami usług. Usługa jest świadczona pod tą samą nazwą („Postpaket”) bez względu na to, czy dotyczy usług C2C czy C2B. Z uwagi na ścisłą zastępowalność po stronie podaży usługi te należy zaliczyć do kategorii C2X”. Tak wynika również z analizy przyjętej w decyzji (WE) nr 2007/564 w odniesieniu do Finlandii.

Usługi doręczania paczek w obrocie zagranicznym

- (20) Udział Poczty Szwedzkiej w rynku usług doręczania paczek w obrocie zagranicznym, określonym wyżej w motywie 2 lit. h), wynosił w 2007 r. [...] %] pod względem wartości, kształtując się na poziomie podobnym do największego konkurenta ([... %]), natomiast łączny udział dwóch największych konkurentów stanowił [...] %] i był niemal dwukrotnie wyższy od udziału Poczty Szwedzkiej. Czynniki te należy zatem uznać za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji w zakresie usług doręczania paczek w obrocie zagranicznym.

Usługi krajowego przewozu palet (zwane również usługami przewozu towarów lekkich)

- (21) Szacowany udział Poczty Szwedzkiej w rynku usług przewozu palet w obrocie krajowym, określonym w motywie 2 lit. i), wynosi [...] %. Z informacji przedstawionych przez Poczta Szwedzką wynika, że „(...) rynek ten jest zdominowany przez firmy DHL, Schenker, DSV i [Poczta Szwedzka], przy czym [Poczta Szwedzka] i DSV rywalizują o trzecie miejsce. Ponadto istnieją lokalne i krajowe firmy przewozowe oferujące usługi w zakresie transportu palet. W szwedzkim sektorze transportowym działa około 14 000 firm i nie można stwierdzić, ile z nich uwzględniła w swojej ofercie usługi z zakresu przewozu palet”. Czynniki te należy zatem uznać za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

Usługi logistyczne świadczone przez stronę trzecią i czwartą

- (22) W przypadku rynku usług logistycznych świadczonych przez stronę trzecią i czwartą, określonego wyżej w motywie 2 lit. k), udział Poczty Szwedzkiej jest dość nieznaczący, gdyż wynosi poniżej [...] %, natomiast na rynku tym – zgodnie z informacjami przekazanymi przez Poczta Szwedzką – „działa duża liczba przedsiębiorstw krajowych i zagranicznych, takich jak DHL, Schenker, DSV czy Green Cargo. Ponadto są firmy dysponujące własną ogólnosiątkową siecią logistyczną, które pierwotnie działały w branży spedycyjnej, np. Maersk czy Tradimus”. Należy to zatem uznać za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji.

Usługi filatelistyczne

- (23) Do celów niniejszej decyzji usługi filatelistyczne określone są jako „sprzedaż znaczków pocztowych i akcesoriów filatelistycznych, głównie kolekcjonerom oraz, w ograniczonym stopniu, osobom nabywającym prezenty i pamiątki”. Z przedstawionych informacji wynika, że Poczta Szwedzka jest największym przedsiębiorstwem prowadzącym stałą emisję nowych znaczków pocztowych w Szwecji. Wprowadzaniem znaczków nowej emisji na rynek filatelistyczny w Szwecji zajmują się również lokalni i zagraniczni operatorzy pocztowi (głównie z krajów nordyckich). Rynek filatelistyczny nie

ogranicza się jednak wyłącznie do znaczków oferowanych przez operatorów pocztowych, lecz obejmuje również sprzedaż znaczków za pośrednictwem domów aukcyjnych, dilerów oraz różnych stron i aukcji internetowych. Udział Poczty Szwedzkiej w ogólnym rynku usług filatelistycznych w Szwecji, w tym świadczonych przez dilerów lub domy aukcyjne, szacowany jest na [...] %, podczas gdy łączny udział domów aukcyjnych wynosi [...] %, dilerów – [...] %, sprzedaży internetowej – [...] %, a pozostałych operatorów pocztowych w Szwecji – [...] %. Szacowane łączne udziały trzech największych domów aukcyjnych [...] %] przewyższają nieco udział Poczty Szwedzkiej. Czynniki te należy zatem uznać za wskaźnik bezpośredniego podlegania konkurencji, niezależnie od tego, czy rozpatrywany rynek to rynek ogólny, czy też są to oddzielne rynki sprzedaży znaczków i rynek aukcji filatelistycznych.

IV. WNIOSKI

- (24) W świetle czynników przeanalizowanych w motywach 2–23 należy uznać, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji, określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE, jest spełniony w Szwecji w odniesieniu do następujących usług:
- sortowanych przesyłek masowych o charakterze niepriorytetowym w obszarach metropolitalnych;
  - usług w zakresie doręczania standardowych paczek B2B w obrocie krajowym;
  - usług w zakresie doręczania standardowych paczek B2C w obrocie krajowym;
  - usług doręczania paczek ekspresowych i kurierskich w obrocie krajowym;
  - usług krajowego przewozu palet (zwanymi również usługami przewozu towarów lekkich);
  - usług logistycznych świadczonych przez stronę trzecią i czwartą;
  - usług filatelistycznych; oraz
  - usług doręczania paczek w obrocie zagranicznym.
- (25) Jako że warunek nieograniczonego dostępu do rynku uznaje się za spełniony, dyrektywa 2004/17/WE nie powinna mieć zastosowania w sytuacji, gdy podmioty zamawiające udzielają zamówień mających na celu umożliwienie świadczenia usług wyszczególnionych w motywie 24 lit. a)–h) na terenie Szwecji, ani gdy organizowane są konkursy na prowadzenie takiej działalności w Szwecji.

(26) Niniejsza decyzja została podjęta w oparciu o stan faktyczny i prawny zachodzący w okresie od czerwca do września 2008 r., ustalony na podstawie informacji przedłożonych przez Poczta Szwedzką i Królestwo Szwecji. Decyzja ta może zostać zmieniona, jeżeli nastąpią istotne zmiany stanu prawnego i faktycznego, które spowodują, iż warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE przestaną być spełniane,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 2004/17/WE nie ma zastosowania w odniesieniu do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające w celu umożliwienia świadczenia następujących usług w Szwecji:

- a) sortowanych przesyłek masowych o charakterze niepriorytetowym w obszarach metropolitalnych;
- b) usług w zakresie doręczania standardowych paczek B2B w obrocie krajowym;
- c) usług w zakresie doręczania standardowych paczek B2C w obrocie krajowym;

- d) usług doręczania paczek ekspresowych i kurierskich w obrocie krajowym;
- e) usług krajowego przewozu palet (zwanymi również usługami przewozu towarów lekkich);
- f) usług logistycznych świadczonych przez stronę trzecią i czwartą;
- g) usług filatelistycznych; oraz
- h) usług doręczania paczek w obrocie zagranicznym.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 22 grudnia 2008 r.**

stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych nie ma zastosowania w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej w Republice Czeskiej

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8569)

(Jedynie tekst w języku czeskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/47/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4 i 6,

uwzględniając wniosek złożony przez Republikę Czeską pocztą elektroniczną z dnia 3 lipca 2008 r.,

po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. STAN FAKTYCZNY

- (1) W dniu 3 lipca 2008 r. Komisja otrzymała za pośrednictwem poczty elektronicznej pismo władz Republiki Czeskiej w sprawie wniosku na mocy art. 30 ust. 4 dyrektywy 2004/17/WE. W dniu 26 września 2008 r. Komisja pocztą elektroniczną zwróciła się o udzielenie dodatkowych informacji, które władze Republiki Czeskiej przekazały pocztą elektroniczną w dniu 9 października 2008 r.
- (2) Wniosek Republiki Czeskiej dotyczył wytwarzania energii elektrycznej.
- (3) Do wniosku załączono dwa pisma niezależnych organów krajowych – czeskiego Urzędu Regulacji Energetyki (Energetický regulační úřad) oraz czeskiego Urzędu Ochrony Konkurencji (Úřad pro ochranu hospodářské soutěže). Obydwa organy dokonały analizy warunków dostępu do właściwego rynku i uznały, że dostęp ten

jest nieograniczony, natomiast żaden z tych organów nie stwierdził, że w Republice Czeskiej spełniany jest kolejny warunek dotyczący bezpośredniego podlegania konkurencji rynku wytwarzania energii elektrycznej.

II. RAMY PRAWNE

- (4) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności objętych tą dyrektywą nie podlegają jej, jeżeli w państwie członkowskim, w którym ta działalność jest wykonywana, bezpośrednio podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniając specyfikę danego sektora. Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony, jeżeli państwo członkowskie wdrożyło i stosuje właściwe przepisy prawa wspólnotowego, otwierające dany sektor lub jego część. Akty te wymienione są w załączniku XI do dyrektywy 2004/17/WE, w którym w odniesieniu do sektora energii elektrycznej wymienia się dyrektywę 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁽²⁾. Dyrektywa 96/92/WE została zastąpiona dyrektywą 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 96/92/WE⁽³⁾, która nakłada wymóg jeszcze większego otwarcia rynku.
- (5) Republika Czeska wdrożyła i stosuje nie tylko dyrektywę 96/92/WE, ale również dyrektywę 2003/54/WE, wybierając rozdział prawny i funkcjonalny sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, z wyłączeniem najmniejszych przedsiębiorstw, posiadających w 1996 r. mniej niż 100 000 klientów lub obsługujących systemy elektryczne o konsumpcji poniżej 3 TWh, które są nadal objęte rozdziałem w zakresie księgowości, ale zostały zwolnione z obowiązku wprowadzenia rozdziału prawnego i funkcjonalnego. Operator systemu przesyłowego, CEPS, jest całkowicie rozdzielony pod względem własnościowym. Na podstawie tych ustaleń i zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit pierwszy dostęp do rynku należy uznać za nieograniczony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 37.

- (6) Bezpośrednie podleganie konkurencji należy oceniać na podstawie różnych wskaźników, z których żaden sam w sobie nie ma znaczenia decydującego. W odniesieniu do rynków objętych niniejszą decyzją jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział rynkowy najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Kolejnym kryterium jest stopień koncentracji na tych rynkach. Biorąc pod uwagę cechy odnoszących się do tych rynków, należy również uwzględnić kolejne kryteria, takie jak funkcjonowanie mechanizmu bilansującego, konkurencja cenowa oraz odsetek odbiorców zmieniających dostawcę.
- (7) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji.

III. OCENA

- (8) Wniosek złożony przez Republikę Czeską dotyczy wytwarzania energii elektrycznej w Republice Czeskiej.
- (9) We wniosku Republiki Czeskiej stwierdzono, że właściwy rynek geograficzny wykracza poza terytorium kraju i obejmuje terytoria Republiki Czeskiej, Polski, Słowacji, Austrii i Niemiec. Władze czeskie argumentują, że główną przyczyną takiego wyznaczenia rynku jest wysoki poziom zdolności przesyłowych połączeń wzajemnych (z kilkoma państwami członkowskimi) w porównaniu z krajową produkcją i zapotrzebowaniem. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze czeskie w ich odpowiedzi z dnia 9 października 2008 r., w 2007 r. wyeksportowano 25,6 TWh energii elektrycznej, podczas gdy w tym samym roku import wyniósł 9,5 TWh energii elektrycznej. Republika Czeska jest zatem eksporterem netto energii elektrycznej, a jej eksport netto wynosi 16,1 TWh, czyli prawie 20 %⁽¹⁾ całkowitej produkcji energii elektrycznej netto (81,4 TWh). Kolejnym argumentem świadczącym o istnieniu większego rynku geograficznego jest rozwój w kierunku konwergencji cen między rynkiem krajowym Republiki Czeskiej a rynkiem krajowym Niemiec, a także wzrastające znaczenie praskiej giełdy energii PXE.
- (10) Stosunkowo wysokie zdolności przesyłowe połączeń wzajemnych i konwergencja cen nie są jednak wystarczające do wyodrębnienia rynku właściwego. Warunki panujące na rynku krajowym, a w szczególności niezbędność i dominująca pozycja jednego z uczestników rynku (w przypadku Republiki Czeskiej operatora CEZ), również mogą doprowadzić do wyodrębnienia mniejszego rynku. W tym kontekście należy zauważyć, że zgodnie z odpowiedzią władz czeskich z dnia 9 października 2008 r. znaczna część wzrostu obrotów PXE wynika z transakcji, w które zaangażowane jest przedsiębiorstwo CEZ. W odniesieniu do możliwości określenia rynku geograficznego wykraczającego poza terytorium

kraju Komisja, w badaniu sektora energii elektrycznej⁽²⁾, przeanalizowała również, czy niektóre kraje Europy Środkowej mogłyby tworzyć ewentualne pary właściwych rynków. W przypadku Austrii i Niemiec wielkość głównego operatora w Austrii w połączeniu z wewnętrznymi zatorami sieci w Austrii uniemożliwiły Komisji uznanie, że istnieje rynek większy od właściwego rynku krajowego. Podobnie w przypadku Republiki Czeskiej i Słowacji wielkość operatorów posiadających pozycję dominującą w poszczególnych krajach i ich niezbędność dla zaspokojenia popytu doprowadziły do uznania, że nawet te dwa kraje nie stanowią jednego właściwego rynku geograficznego. Dodatkowo Komisja zbadała niedawno rynki wytwarzania energii w Austrii i w Polsce i uznała je za rynki krajowe pod względem geograficznym⁽³⁾. Co więcej, w swojej ostatecznej decyzji w sprawie ochrony konkurencji C(2008) 7367 z dnia 26 listopada 2008 r. przeciwko spółce E.ON dotyczącej rynku hurtowego Niemiec Komisja uznała, że rynek ten ma zakres krajowy, kraje sąsiadujące (ani wschodnie, ani zachodnie) nie stanowią części większego rynku geograficznego⁽⁴⁾.

- (11) W konsekwencji należy odrzucić argument, że istnieje rynek regionalny. Konkluzja taka jest zgodna ze stwierdzeniem czeskiego Urzędu Ochrony Konkurencji, że „podczas oceny wniosku [złożonego na podstawie art. 30] urząd, uwzględniając swoją analizę, założył, że właściwy rynek wytwarzania energii elektrycznej powinien z geograficznego punktu widzenia być ograniczony do terytorium Republiki Czeskiej”. W związku z faktami przedstawionymi w motywach 9 i 10 powyżej należy uznać, że terytorium Republiki Czeskiej stanowi właściwy rynek dla celów oceny warunków określonych w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE.
- (12) Zgodnie ze stałą praktyką⁽⁵⁾ wypracowaną w przyjętych dotychczas decyzjach Komisji na mocy art. 30, Komisja uznaje, że w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej „jednym ze wskaźników poziomu konkurencji na rynkach krajowych jest łączny udział w rynku trzech największych producentów (energii elektrycznej)”. Zgodnie z tabelą 6 „Pozycja na rynku hurtowym

⁽¹⁾ 19,78 %. Całkowity eksport brutto wyniósł 31,45 % całkowitej produkcji energii elektrycznej netto, podczas gdy import wyniósł 11,67 % całkowitej produkcji netto. W stosunku do krajowego zużycia energii netto w 2007 r. (około 59,7 TWh według czeskich władz) całkowity eksport wyniósł 42,88 %, a eksport netto – 26,97 %, podczas gdy całkowity import wyniósł 15,91 % krajowego zużycia energii netto.

⁽²⁾ Zob. COM(2006) 851 wersja ostateczna z dnia 10 stycznia 2007 r. Komunikat Komisji: Dochodzenie w ramach art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w odniesieniu do europejskich sektorów gazu i energii elektrycznej (zwany dalej raportem końcowym), załącznik B pkt A.2.7, s. 339.

⁽³⁾ Zob. decyzja Komisji 2008/585/WE z dnia 7 lipca 2008 r. wyłączająca produkcję energii elektrycznej w Austrii z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 188 z 16.7.2008, s. 28) oraz decyzja Komisji 2008/741/WE z dnia 11 września 2008 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych nie ma zastosowania w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Polsce (Dz.U. L 251 z 19.9.2008, s. 35).

⁽⁴⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym. Zob. komunikat prasowy IP/08/1774 z dnia 26 listopada 2008 r.

⁽⁵⁾ Najnowsze przykłady we wspomnianych powyżej decyzjach 2008/585/WE i 2008/741/WE.

w 2006 r.”, s. 12 i kolejne dokumentu roboczego służb Komisji zatytułowanego „Dokument uzupełniający sprawozdanie Komisji – Postępy w tworzeniu wewnętrznego rynku gazu ziemnego i energii elektrycznej”⁽¹⁾ łączny udział w rynku trzech największych producentów energii elektrycznej wyniósł w 2006 r. 69,4 % produkcji energii elektrycznej i wzrósł do 73,9 % w 2007 r. Według informacji przedstawionych przez władze czeskie w ich odpowiedzi z dnia 9 października 2008 r. przedsiębiorstwo mające pozycję dominującą dysponuje ponad 70 % łącznej istniejącej mocy produkcyjnych, natomiast przedsiębiorstwa zajmujące pozycję drugą i trzecią posiadają odpowiednio 3,5 % i 3 % tych mocy. Takie poziomy koncentracji, obejmujące udział w rynku trzech największych producentów energii elektrycznej, są wyższe od analogicznej wartości procentowej wynoszącej 39 %, do której odnosiły się decyzje Komisji 2006/211/WE⁽²⁾ i 2007/141/WE⁽³⁾ w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. Są one również znacznie wyższe od poziomu (wynoszącego 52,2 %), o którym mowa w decyzji Komisji 2008/585/WE⁽⁴⁾ dotyczącej Austrii, a także wyższe od poziomu (wynoszącego 58 % produkcji brutto), o którym mowa w decyzji Komisji 2008/741/WE⁽⁵⁾ dotyczącej Polski.

- (13) Poziomy koncentracji trzech największych operatorów w Republice Czeskiej są zbliżone do odpowiadających im poziomów, o których mowa w decyzjach Komisji 2006/422/WE⁽⁶⁾ i 2007/706/WE⁽⁷⁾ dotyczących, odpo-

wiednio, Finlandii (73,6 %) i Szwecji (86,7 %) lub niższe od tych poziomów. Istnieje jednakże ważna różnica między przypadkiem Republiki Czeskiej, z jednej strony, a sytuacją w Szwecji i w Finlandii, z drugiej strony. W Republice Czeskiej istnieje przede wszystkim jeden operator mający pozycję dominującą, natomiast udział w rynku dwóch pozostałych największych producentów jest dwadzieścia razy mniejszy (w przypadku tych trzech największych producentów najniższy udział w rynku wynosi 3 %, a najwyższy 70 %). W przypadku Finlandii analogiczne liczby wskazują, że wśród operatorów mających najwyższy udział w rynku operator posiadający 18,3 % miał najniższy udział w rynku, a najwyższy udział wynosił 33,7 %. Podobnie w przypadku Szwecji istnieje rozpiętość między 17,4 % (najniższy udział) i 47,1 % (najwyższy udział).

- (14) W tym kontekście należy również przytoczyć ustalone orzecznictwo⁽⁸⁾, w myśl którego „bardzo duże udziały w rynku są, z zastrzeżeniem wyjątkowych okoliczności, same w sobie dowodem istnienia pozycji dominującej. Taka sytuacja ma miejsce, w przypadku gdy udział w rynku wynosi 50 %”.
- (15) Poziom importu energii elektrycznej do Republiki Czeskiej wynosi nieco ponad 11 % jej łącznego zapotrzebowania⁽⁹⁾, co oznacza, że jest on wyższy od udziału importu energii elektrycznej do Polski, ale wynosi mniej niż połowę udziału importu w przypadku Austrii⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾. Również w przypadku Szwecji i Finlandii wysokie poziomy koncentracji trzech największych producentów są równoważone „presją konkurencyjną wynikającą z możliwości importu energii elektrycznej spoza terytorium”⁽¹²⁾. Trudno zatem uznać, że w Republice Czeskiej istnieje istotna presja konkurencyjna ze strony importowanej energii elektrycznej, natomiast zdolności przesyłowe prowadzące do znacznego podwyższenia poziomu importu są tylko teoretyczne, ponieważ Republika Czeska od co najmniej 2003 r. była co roku eksporterem energii netto i będzie nim w perspektywie średniookresowej. Poziom koncentracji nie może być zatem uważany za wskaźnik świadczący o tym, że rynek wytwarzania energii elektrycznej podlega bezpośrednio konkurencji.
- (16) Z odpowiedzi władz czeskich z dnia 9 października 2008 r. wynika, że CEZ planuje większość przyszłych dużych projektów produkcyjnych na poziomie sieci transmisyjnej, w szczególności poprzez planowaną nową elektrownię atomową, planowane przedłużenie

(1) COM(2008) 192 wersja ostateczna z dnia 15 kwietnia 2008 r., sprawozdanie dalej zwane załącznikiem do sprawozdania z postępów z 2007 r., natomiast sprawozdanie SEC(2008) 460 dalej zwane jest sprawozdaniem z postępów z 2007 r.

(2) Decyzja Komisji z dnia 8 marca 2006 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych stosuje się do wytwarzania energii elektrycznej w Anglii, Szkocji i Walii (Dz.U. L 76 z 15.3.2006, s. 6).

(3) Decyzja Komisji z dnia 26 lutego 2007 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych stosuje się do dostaw energii elektrycznej i gazu w Anglii, Szkocji i Walii (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, s. 23).

(4) Decyzja Komisji z dnia 7 lipca 2008 r. wyłączająca produkcję energii elektrycznej w Austrii z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 188 z 16.7.2008, s. 28).

(5) Decyzja Komisji 2008/741/WE z dnia 11 września 2008 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych nie ma zastosowania w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej w Polsce (Dz.U. L 251 z 19.9.2008, s. 35).

(6) Decyzja Komisji z dnia 19 czerwca 2006 r. stanowiąca, że art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych stosuje się do wytwarzania i sprzedaży energii elektrycznej w Finlandii z wyłączeniem Wysp Alandzkich (Dz.U. L 168 z 21.6.2006, s. 33).

(7) Decyzja Komisji z dnia 29 października 2007 r. wyłączająca produkcję i sprzedaż energii elektrycznej w Szwecji z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 287 z 1.11.2007, s. 18).

(8) Zob. pkt 328 wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2002 r. Atlantic Container Line AB oraz inne przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich. Sprawa T-395/94 (Rec. 2002, strona II-00875).

(9) Tzn. ilości energii elektrycznej potrzebnej do konsumpcji i na eksport.

(10) 23,5 % zgodnie z informacjami dostarczonymi przez władze austriackie.

(11) Tzn. motyw 10 decyzji 2008/585/WE: „[...] importowana energia elektryczna wynosi około jednej czwartej całkowitego zapotrzebowania w szczególności w odniesieniu do obciążenia podstawowego”.

(12) Zob. np. motyw 12 decyzji 2007/706/WE. Faktycznie w przypadku Szwecji i Finlandii kwestia istnienia rynku regionalnego pozostaje otwarta, co – gdyby rynek ten uznano za punkt odniesienia – oznacza poziom koncentracji wynoszący 40 %.

funkcjonowania elektrowni atomowej w miejscowości Dukovany, a także projekty elektrowni opalanych węglem i gazem. Obok planów CEZ istnieją również projekty proponowane przez inne przedsiębiorstwa głównie w dziedzinie odnawialnych źródeł energii, częściowo na poziomie sieci transmisyjnej, a w szczególności na poziomie dystrybucji.

- (17) Ponadto jako dodatkowy wskaźnik należy także uwzględnić funkcjonowanie mechanizmów bilansowania, mimo że ich udział w ogólnej produkcji lub zużyciu energii elektrycznej w państwie członkowskim jest niewielki. Zgodnie z posiadanymi informacjami funkcjonowanie mechanizmu bilansowania – w szczególności ustalanie cen na zasadach rynkowych oraz dobrze rozwinięty rynek *intra-day* z półtoragodzinnym zamknięciem okresu zgłoszeń ofert, co umożliwi użytkownikom sieci dostosowanie swojej sytuacji co półtorej godziny – sprawia, że nie stanowi on przeszkody dla tego, by wytwarzanie energii elektrycznej podlegało bezpośrednio konkurencji.
- (18) Ze względu na właściwości omawianego produktu (energia elektryczna) oraz małą dostępność lub całkowity brak odpowiednich produktów lub usług zastępczych, w ocenie konkurencyjności rynków energii elektrycznej większego znaczenia nabiera konkurencja cenowa i kształtowanie cen. W odniesieniu do dużych przemysłowych użytkowników (końcowych) odsetek odbiorców zmieniających dostawcę może być wskaźnikiem istnienia konkurencji cenowej i jest pośrednio „naturalnym wskaźnikiem skuteczności funkcjonowania konkurencji. Jeśli niewielu klientów decyduje się na zmianę, prawdopodobnie istnieje problem w funkcjonowaniu rynku, nawet jeśli weźmie się pod uwagę korzyści płynące z możliwości renegotjacji umów z dotychczasowym, dobrze znanym dostawcą”⁽¹⁾. Ponadto „istnienie regulowanych cen dla odbiorcy końcowego jest bez wątpienia kluczowym wyznacznikiem zachowań odbiorców [...]. Mimo że zachowanie regulacji może być uzasadnione w okresie przejściowym, w miarę narastania potrzeb inwestycyjnych w coraz większym stopniu powodować będzie ono wzrost zakłóceń”⁽²⁾.
- (19) Zgodnie z ostatnimi dostępnymi informacjami odsetek odbiorców zmieniających dostawcę w Republice Czeskiej został uznany za „wysoki”⁽³⁾ i według ostatnich dostępnych informacji przekazanych przez władze czeskie w ich odpowiedzi z dnia 9 października „od otwarcia rynku energii elektrycznej prawie co sekundę klient należący do grupy dużych klientów zmienia dostawcę energii elektrycznej”. Kwestię tę należy rozważać w kontekście sytuacji przedstawionych w poprzednich decyzjach dotyczących sektora energii elektrycznej, w których odsetek odbiorców zmieniających dostawcę w przypadku bardzo dużych klientów przemysłowych wynosił od ponad 75 % (decyzja 2006/422/WE dotycząca Finlandii) do 41,5 % (decyzja 2008/585/WE dotycząca Austrii). Ponadto we

wcześniejszych decyzjach Komisji rynki dostaw (na potrzeby gospodarstw domowych, klientów przemysłowych itp.) zostały uznane za odrębne rynki produktowe, na których otoczenie konkurencyjne, ze względu na wpływ silnych i posiadających mocną pozycję przedsiębiorstw dostarczających energię, może różnić się od otoczenia konkurencyjnego na rynku hurtowym lub wytwarzania energii. Wysoki odsetek odbiorców zmieniających dostawcę nie może być zatem traktowany jako niezaprzeczalny wskaźnik świadczący o bezpośrednim podleganiu konkurencji.

- (20) W odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej w Republice Czeskiej sytuację można zatem podsumować w następujący sposób: łączny udział w rynku trzech największych producentów jest wysoki, a co ważniejsze – udział w rynku samego tylko największego producenta wynosi prawie 70 %, co nie jest równoważone przez import energii elektrycznej, ponieważ – wprost przeciwnie – Republika Czeska była stałym eksporterem netto znacznych ilości energii elektrycznej na przestrzeni ostatnich pięciu lat. Jak stwierdzono w motywie 17, funkcjonowanie mechanizmu bilansowania nie stanowi przeszkody dla bezpośredniego podlegania konkurencji na rynku energii elektrycznej, ponadto odsetek odbiorców zmieniających dostawcę jest wysoki. Dobrze funkcjonujący mechanizm bilansujący i wysoki odsetek odbiorców zmieniających dostawcę nie mogą jednakże zrównoważyć wysokiego poziomu koncentracji, a w szczególności wysokiego udziału największego producenta, biorąc pod uwagę wyrok, o którym mowa w motywie 14.

IV. WNIOSKI

- (21) W świetle okoliczności przedstawionych w motywach 9–20 należy stwierdzić, że wytwarzanie energii elektrycznej nie podlega obecnie w Republice Czeskiej bezpośredniej konkurencji. Artykuł 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie ma zatem zastosowania do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia tych rodzajów działalności w Republice Czeskiej. W związku z tym dyrektywę 2004/17/WE należy nadal stosować w odniesieniu do udzielania przez podmioty zamawiające zamówień mających umożliwić wytwarzanie energii elektrycznej w Republice Czeskiej lub w odniesieniu do organizowania przez podmioty zamawiające konkursów na prowadzenie takiej działalności na terytorium Republiki Czeskiej.
- (22) Niniejsza decyzja odnosi się do stanu prawnego i faktycznego z okresu od lipca do października 2008 r., ustalonego na podstawie informacji przedłożonych przez Republikę Czeską, informacji wynikających z komunikatu z 2007 r., dokumentu służb Komisji z 2007 r., raportu końcowego, sprawozdania z postępów z 2007 r. i załącznika do tego sprawozdania. Decyzja ta może ulec zmianie, jeżeli nastąpi istotne zmiany sytuacji prawnej i faktycznej, które spowodują, że spełniane będą warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE,

⁽¹⁾ Sprawozdanie z 2005 r., s. 9.

⁽²⁾ Załącznik techniczny, s. 17.

⁽³⁾ Zob. sprawozdanie z postępów z 2007 r., s. 8 pkt 7.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE nie ma zastosowania do wytwarzania energii elektrycznej w Republice Czeskiej. W związku z tym nadal stosuje się dyrektywę 2004/17/WE w odniesieniu do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające mających umożliwić im prowadzenie tego rodzaju działalności w Republice Czeskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 stycznia 2009 r.

przyznająca niektórym stronom zwolnienie z rozszerzenia na niektóre części rowerowe cła antydumpingowego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93, ostatnio utrzymanego i zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005 oraz znosząca zawieszenie płatności cła antydumpingowego rozszerzonego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej przyznane niektórym stronom zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 88/97

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 157)

(2009/48/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 71/97 z dnia 10 stycznia 1997 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93 na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu rozszerzonego cła w przypadku takiego przywozu zarejestrowanego na mocy rozporządzenia (WE) nr 703/96 („rozporządzenie rozszerzające”) ⁽²⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 88/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. w sprawie zezwolenia na zwolnienie przywozu niektórych części rowerowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej z rozszerzenia, na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 71/97, cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 7 („rozporządzenie zwalniające”),

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po wejściu w życie rozporządzenia zwalniającego pewna liczba montowni rowerów złożyła wniosek zgodnie z art. 3 wymienionego rozporządzenia o zwolnienie z cła antydumpingowego, rozszerzonego rozporządzeniem (WE) nr 71/97 na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej („rozszerzone cło antydumpingowe”). Komisja opublikowała w Dzienniku Urzędowym kolejne wykazy montowni rowerów ⁽⁴⁾, dla których płatność rozszerzonego cła antydumpingowego w odniesieniu do przywozu przez nich podstawowych części rowerowych zgłoszonych do swobodnego obrotu została zawieszona zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego.
- (2) W następstwie ogłoszenia wykazu stron poddanych weryfikacji ⁽⁵⁾ wskazano okres weryfikacji. Okres ten został określony od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. Do wszystkich stron poddanych weryfikacji rozesłano kwestionariusz z pytaniami dotyczącymi działań montażowych prowadzonych w odpowiednim okresie weryfikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 18.1.1997, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.1997, s. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 45 z 13.2.1997, s. 3; Dz.U. C 112 z 10.4.1997, s. 9; Dz.U. C 220 z 19.7.1997, s. 6; Dz.U. C 378 z 13.12.1997, s. 2; Dz.U. C 217 z 11.7.1998, s. 9; Dz.U. C 37 z 11.2.1999, s. 3; Dz.U. C 186 z 2.7.1999, s. 6; Dz.U. C 216 z 28.7.2000, s. 8; Dz.U. C 170 z 14.6.2001, s. 5; Dz.U. C 103 z 30.4.2002, s. 2; Dz.U. C 35 z 14.2.2003, s. 3; Dz.U. C 43 z 22.2.2003, s. 5; Dz.U. C 54 z 2.3.2004, s. 2; Dz.U. C 299 z 4.12.2004, s. 4; Dz.U. L 17 z 21.1.2006, s. 16; Dz.U. L 313 z 14.11.2006, s. 5; Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 73; Dz.U. C 310 z 5.12.2008, s. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 73.

A. WNIOSKI O ZWOLNIENIE, W STOSUNKU DO KTÓRYCH UPRIEDNIO PRZYZNANO ZAWIESZENIE

1. Dopuszczalne wnioski o zwolnienie

- (3) Komisja otrzymała od stron wymienionych w poniższej tabeli 1 wszystkie informacje wymagane w celu określenia dopuszczalności ich wniosków. Stronom tym przyznano zawieszenie po tym terminie. Dostarczone informacje zostały w miarę potrzeb zbadane i zweryfikowane w zakładach zainteresowanych stron. W oparciu o powyższe informacje Komisja stwierdziła, że wnioski zgłoszone przez strony wymienione w tabeli 1 zamieszczonej poniżej są dopuszczalne na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego.

Tabela 1

Nazwa	Adres	Państwo	Dodatkowy kod TARIC
Blue Ocean Hungary Ltd.	Sukorói u. 8, 8097 Nadap	HU	A858
Canyon Bicycles GmbH	Koblenzer Straße 236, 56073 Koblenz	DE	A856
Euro Bike Products	ul. Starołęcka 18, 61-361 Poznań	PL	A849
KOVL spol. s.r.o.	Choceradská 3042/20, 14100 00 Praha 4	CZ	A838
MICPOL	ul. Myśliborska 93 A/62, 03-185 Warszawa	PL	A839
N&W Cycle GmbH	Mühlenhof 5, 51598 Friesenhagen	DE	A852
Radsportvertrieb Dietmar Bayer GmbH	Zum Acker 1, 56244 Freirachdorf	DE	A850
Special Bike Società Cooperativa	Via dei Mille n. 50, 71042 Cerignola (FG)	IT	A533

- (4) Stan faktyczny ostatecznie ustalony przez Komisję wskazuje, że w przypadku wszystkich operacji montażowych wnioskodawców, wartość części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wykorzystywanych w tych operacjach, wynosiła poniżej 60 % całkowitej wartości części używanych w tych operacjach i dlatego wspomniane operacje montażowe nie wchodzą w zakres art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Z tych powodów oraz zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego strony wymienione w powyższej tabeli powinny zostać zwolnione z rozszerzonego cła antydumpingowego.
- (6) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia zwalniającego zwolnienie stron wymienionych w tabeli 1 z rozszerzonego cła antydumpingowego staje się skuteczne od daty otrzymania ich wniosków. Ponadto ich dług celny w odniesieniu do rozszerzonego cła antydumpingowego uznaje się za nieważny od dnia otrzymania ich wniosków o zwolnienie.

2. Niedopuszczalne wnioski o zwolnienie oraz wycofanie wniosków

- (7) Strony wymienione w poniższej tabeli 2 również przedłożyły wnioski o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego.

Tabela 2

Nazwa	Adres	Państwo	Dodatkowy kod TARIC
Eusa Mart European Sales & Marketing GmbH & Co. KG	An der Welle 4, 60322 Frankfurt am Main	DE	A857

- (8) Strona nie przedłożyła odpowiedzi na pytanie zawarte w kwestionariuszu.

- (9) Ponieważ strona wymieniona w tabeli 2 nie spełniła kryteriów zwolnienia ustanowionych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia zwalniającego, Komisja jest zmuszona odrzucić jej wniosek o zwolnienie, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia. W świetle powyższych faktów zawieszenie płatności rozszerzonego cła antydumpingowego określonego w art. 5 rozporządzenia zwalniającego musi zostać uchylone, natomiast rozszerzone cło antydumpingowe należy pobierać od daty otrzymania wniosku złożonego przez stronę.

B. WNIOSKI O ZWOLNIENIE, W STOSUNKU DO KTÓRYCH NIE PRZYZNANO UPREDNIO ZAWIESZENIA

1. Dopuszczalne wnioski o zwolnienie, w stosunku do których należy przyznać zawieszenie

- (10) Niniejszym informuje się zainteresowane strony o otrzymaniu kolejnego wniosku o zwolnienie, zgodnie z art. 3 rozporządzenia zwalniającego, od stron wymienionych w tabeli 3. Zawieszenie rozszerzonego cła w następstwie otrzymania tego wniosku staje się skuteczne z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”:

Tabela 3

Nazwa	Adres	Państwo	Zwolnienie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Winora-Staiger GmbH	Max-Planck-Straße 6, 97526 Sennfeld	DE	Artykuł 5	27.11.2008	A894

2. Niedopuszczalne wnioski o zwolnienie

- (11) Strony wymienione w tabeli 4 również przedłożyły wnioski o zwolnienie z płatności rozszerzonego cła antydumpingowego:

Tabela 4

Nazwa	Adres	Państwo
Cicli B Radspport Bornmann Import + Versand	Königstor 48, 34117 Kassel	DE
MSC Bikes SL	C/Hostalets, Nave 3. Pol. Ind. Puig-Xorigué, 08540 Centelles, Barcelona	ES

- (12) W odniesieniu do tych wnioskodawców należy zauważyć, że złożone przez nich wnioski nie spełniały kryteriów dopuszczalności określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego, jako że wszyscy oni wykorzystują podstawowe części rowerowe do produkcji lub montażu rowerów w ilościach poniżej 300 sztuk jednego typu miesięcznie.
- (13) Strony zostały odpowiednio poinformowane i otrzymały możliwość przedstawienia swoich uwag. Stronom tym nie przyznano zawieszenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zwalnia się strony wymienione w poniższej tabeli 1 z ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 71/97 rozszerzenia na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej ostatecznego cła antydumpingowego nałozonego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 9.9.1993, s. 1 Rozporządzenie utrzymane rozporządzeniem (WE) nr 1524/2000 (Dz.U. L 175 z 14.7.2000, s. 39) ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005 (Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 1).

Wymienione zwolnienie staje się skuteczne w odniesieniu do każdej ze stron z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”.

Tabela 1

Wykaz stron zwolnionych

Nazwa	Adres	Państwo	Zwolnienie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Blue Ocean Hungary Ltd.	Sukorói u. 8, 8097 Nadap	HU	Artykuł 7	30.1.2008	A858
Canyon Bicycles GmbH	Koblenzer Straße 236, 56073 Koblenz	DE	Artykuł 7	4.12.2007	A856
Euro Bike Products	ul. Starołęcka 18, 61-361 Poznań	PL	Artykuł 7	6.8.2007	A849
KOVL spol. s.r.o	Choceradská 3042/20, 14100 Praha	CZ	Artykuł 7	29.3.2007	A838
MICPOL	ul. Myśluborska 93 A/62, 03-185 Warszawa	PL	Artykuł 7	17.4.2007	A839
N&W Cycle GmbH	Mühlenhof 5, 51598 Friesenhagen	DE	Artykuł 7	11.10.2007	A852
Radsportvertrieb Dietmar Bayer GmbH	Zum Acker 1, 56244 Freirachdorf	DE	Artykuł 7	25.6.2007	A850
Special Bike Società Cooperativa	Via dei Mille n. 50, 71042 Cerignola (FG)	IT	Artykuł 7	22.1.2008	A533

Artykuł 2

Wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antidumpingowego, złożony zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 88/97 przez stronę wymienioną w poniższej tabeli 2, zostaje niniejszym odrzucony.

Zawieszenie płatności rozszerzonego cła antidumpingowego, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 88/97, zostaje niniejszym zniesione w stosunku do zainteresowanej strony z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”.

Tabela 2

Wykaz stron, którym uchyla się zawieszenie

Nazwa	Adres	Państwo	Zawieszenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Eusa Mart European Sales & Marketing GmbH & Co. KG	An der Welle 4, 60322 Frankfurt am Main	DE	Artykuł 5	7.1.2008	A857

Artykuł 3

Strona wymieniona w poniższej tabeli 3 tworzy zaktualizowany wykaz stron poddanych weryfikacji zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 88/97. Zawieszenie rozszerzonego cła w następstwie złożenia tych wniosków stało się skuteczne z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie” w tabeli 3.

Tabela 3

Nazwa	Adres	Państwo	Zawieszenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Winora-Staiger GmbH	Max-Planck-Straße 6, 97526 Sennfeld	DE	Artykuł 5	27.11.2008	A894

Artykuł 4

Wnioski o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego, złożone przez strony wymienione w poniższej tabeli 4, zostają niniejszym odrzucone.

Tabela 4

Wykaz stron, których wnioski o zwolnienie zostały odrzucone

Nazwa	Adres	Państwo
Cicli B Radsport Bornmann Import + Versand	Königstor 48, 34117 Kassel	DE
MSC Bikes SL	C/Hostalets, Nave 3. Pol. Ind. Puig-Xorigué, 08540 Centelles, Barcelona	ES

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich i stron wymienionych w art. 1, 2, 3 i 4. Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Catherine ASHTON
Członek Komisji